

Kirils Varis pasaulē nāk Kuldīgā

Ukrainietes Jūlijas Čevhunovas dēliņš Kirils Varis Kuldīgas slimnīcas dzemdību nodaļā piedzimis 22. maijā dažas minūtes pirms 22.00. Tās šogad te bijušas 200. dzemdības.

Jūlija ir no Odesas. Sākoties Krievijas iebrukumam Ukrainā, kopā ar piecgadīgo meitu Angelīnu un mammu Oļgu Matjukeviču viņas devušās bēgļu gaitās un Latvijā nokļuvušas Kandavā, kur dzīvo divus mēnešus. Jūlijas vīrs Artjoms palicis dzimtenē, un sieva ar viņu sazinās telefoniski.

Vārdu Kirils dēlam izvēlējis tētis, bet ģimenes sievietes Latvijā nolēmušas, ka mazajam dos vēl otru vārdu – Varis. Jūlija par puiku saka: „Iet visādi – gan raud, gan guļ, bet kopumā ir mierīgs.” Par brālīti priecējas Angelīna,

un mamma stāsta, ka meita visu laiku sacījusi: grib brālīti. Angelīnai patīkot zīmēt, un tālajā ceļā viņa līdzī nēmusi krāsu zīmējumus un pildspalvas.

Odesā Jūlija bijusi vēstures skolotāja, bet dzīvesbiedrs – uzņēmējs. „Pāris nedēļu padzīvoju pa mājām, bet sākās karš, un bijām vienā stresā – sapratām, ka jābrauc projām, kamēr tāda iespēja vēl ir, jo gribēju dzemdēt drošā vietā.” Jūlija ar vīru bieži sazinās, lai videozvanā var parādīt dēliņu, un tā viņa uzzina jaunāko Odesā: „Vīrs stāstīja, ka naktī atkal bijusi trauksme. Mums

tur apkārt daudz kuģu. Ir šautas raķetes, viens kuģis esot nogremdēts. Kad skan sirēnas, visi dodas uz patvērumu. Trūkst degvielas, tā ir dārga, un uzpildes stacijā rindā jāstāv trīs vai četras stundas. Arī pārtika ir dārga. Taču mēs ļoti gaidām brīdi, kad varēsim atkal doties uz mājām.”

Kirils Varis ir pirmais Ukrainas bērniņš, kurš šeit piedzimis, bet 25. maijā dēliņu Timuru sagaidījusi ukrainiete Marina Timoņina no Harkivas apgabala, kura uzturas Saldū.

Inta Jansone, Lailas Liepiņas foto

Kurzemes Radio – 25. → 9. lpp.

Hokeja līdzjutēju domas. → 3. lpp.

Par vecām riepām un apģērbu – kur nodot? → 3. lpp.

Kuldīgas karsējeiteņu komanda Goldingen Cheerleading Team.

→ 13. lpp.

Pelčos gaida jauno pārvaldes vadītāju. → 5. lpp.

Kuldīgas 2. vsk. pēdējie divpadsmitie. → 6. lpp.

Kuldīgas vidusskolas 1953. gada 11.a klases absolventi

tiekas ik gadu. → 7. lpp.

Strādāt attālināti iepatikas arvien vairāk. To var darīt arī Spānijā.

→ 8. lpp.

Otrdien, 31. maijā:

- Kas uztrauc rudbāržņiekus.
- Alsungā svin lebedīku.
- Stīgas RM īpašnieks Andris Ramoliņš.
- Vai autobusi brauc par lēnu.
- Izlaidums bērnu dārzos.

REDZĒJUMS

Kristīne Āboliņa

Neļauj braukt draugam dzērumā!

Nesen gadījās būt klāt situācijā, kurā krietni iedzēris cilvēks domāja sēsties pie auto stūres. Tobrīd atradās kāds, kurš bija skaidrā un piedāvāja viņu aizvest mājās, lai nebrauc dzērumā. Mašīnu taču var atstāt un atbraukt pakaļ rīt! Nezinu, kādēļ iereibušā prātā bija doma: kādu gabaliņu jau var pabraukt, jo tajā vietā policija nekad nestāv. Tad mašīnu atstāt pusceļā un pārsēsties pie nedzērušā autovadītāja, lai tas aizved tālāk. Loģikas tajā, protams, nekādas. Beigās reibuma pārņemtais nolēma palikt ballītē, bet mēs devāmies prom. Nav ne jausmas, kā cilvēks vēlāk nokļuva mājās.

„Diemžēl daudzus no braukšanas dzērumā attur tikai varbūtība, ka policija pieķers un sodīs, tāpēc sodiem būtu jābūt bargākiem.”

Pa ceļam situāciju pārrunājām. Izskanēja doma: galu galā par saviem lēmumiem katrs atbildīgs pats. Tā ir, taču vai dzērumā saprāts vispār ir nomodā? Un ko teiktu mūsu sirdsapziņa, ja būtu noticis negadījums, bet mēs nebūtu centušies cilvēku no likuma pārkāpšanas atturēt? Teicu tad un saku arī tagad: ne jau tas ir svarīgi, vai policija pieķers vai ne, ja iereibušais tomēr sēdīsies pie stūres. Alkohols un auto vadīšana nav savienojamas lietas! To nevajadzētu darīt tāpēc, ka tas apdraud arī citus satiksmes

dalībniekus, ne tikai pašu pārgalvi. Diemžēl daudzus no braukšanas dzērumā attur tikai varbūtība, ka policija pieķers un sodīs, tāpēc uzskatu, ka sodiem būtu jābūt bargākiem.

Atceroties traģisko negadījumu, kurā gada sākumā Pļavniekos uz gājēju pārejas dzērājšoferis notrieca astoņus gadus vecu meitenīti, pārņēma dusmas un lielas skumjas. Nezinu, vai meitenītes ģimene jebkad tiks pāri tām sāpēm, ko izraisījusi kāda bezatbildīgā rīcība, atņemot viņiem pašu dārgāko.

Ceļu satiksmes drošības direkcijas komunikācijas departamenta vadītāja Ilze Šipkēvica pagājušā gada kampaņā *Dārgs prieks* skaidroja: „Sēžoties pie stūres dzērumā, risks iekļūt satiksmes negadījumā palielinās 17 reizi, bet spēja ātri reaģēt un identificēt bīstamas situācijas samazinās jau ar 0,2 promilēm.” Valsts policijas statistikā redzams, ka pērn pie stūres reibumā pieķerti 3532 autovadītāji. 2173 bijuši vairāk nekā 1,5 promiļu reibumā, 708 cilvēki – no 1,01 līdz 1,5 promiļu, bet 627 – no 0,51 līdz vienas promiles reibumā. Negadījumos iesaistīti 808 dzērājšoferi. Salīdzinot ar iepriekšējiem gadiem (2020. g. – 733, 2019. g. – 663), redzams, ka reibumā izraisīto negadījumu skaits pieaug. Bail iedomāties, cik liels ir reālais dzērājšoferu skaits, jo ne jau visi pieķerti.

Ja redzi draugu vai paziņu, kurš nolēmis braukt dzērumā, neesi vienaldzīgs! Vismaz mēģini atrunāt, jo, iespējams, tieši tavās rokās ir iespēja novērst lielu nelaيمي.

MANUPRĀT

Pozitīvisms – atslēga ilgai dzīvei

Nupat biju Kuldīgas vidusskolas 1953. gada izlaiduma klases salidojumā, kurā satikās pēdējie seši klasesbiedri. Visiem jau tuvu 90 gadiem, taču humora izjūta un skaidrs prāts nav zudis. Jutos izbrīnīta, cik viegli viņi šajā vecumā uztver dzīvi un kā nosmej par kaitēm. Piemēram: „Agrāk biju normāls cilvēks, tagad esmu normāls cilvēks ar defektiem.” Aina Šenkeviča sarūpējusi īpašas kartītes ar pantiņu atbilstoši katra labākajām rakstura īpašībām un dzīves gājumam. Lai arī tas katram atšķirīgs, viņi vienmēr atraduši veidu, kā satikties. Edīte Goba iepriekšējā vakarā uzrakstījusi visu klases salidojumu apkopojumu, un tas ir tik tiešām garš. Pirmais rīkots desmit gadus pēc skolas beigšanas, pēc tam – ik pēc

pieciem gadiem, līdz klasesbiedri sākuši aiziet aizsaulē. Tad nolēmuši tikties ik pēc gada. Es nodomāju: šķiet, viens otru vairāk novērtējam tikai tad, kad notikusi nelaime. Lai arī cik skumji nebūtu, tā satuvina un rada vēlmi satikties. Šogad, kad no 22 klasesbiedriem palikuši vien septiņi, ierasties bijis ļoti svarīgi: „Jāsatiekas ir obligāti, jo, iespējams, kādam šī būs pēdējā reize.” Dzirdot šo frāzi, sākumā noskumu, taču, ar katru parunājot, secināju, ka bēdas viņus nemāc, jo visiem dzīve bijusi krāšņa un katram ir tādi mirkli, par kuriem var pasmaidīt. Tad gan kaites, gan citas bēdas aiziet nebūtībā. Tā laikam ir viena no ilgas dzīves atslēgām – labs prāts. To no šīs klases varam vien mācīties.

Amanda Gustovska

Galvenā redaktore Daiga Bitiniece – 63350567, redakcija@kurzemnieks.lv.
 Žurnālisti: Daina Tafelberga – 63350563, daina.tafelberga@kurzemnieks.lv;
 Alberts Dinters – 63350568, alberts.dinters@kurzemnieks.lv;
 Inta Jansone – 63350568, inta.jansone@kurzemnieks.lv;
 Amanda Gustovska – amanda.gustovska@kurzemnieks.lv;
 Kristīne Āboliņa – kristine.abolina@kurzemnieks.lv.

TRIS PAR VIENU

Mūspuses cilvēkiem, kuri savulaik bijuši ministri, jautājām: „Vai ministram vēlams būt profesionālim konkrētajā jomā vai labāk būt politiķim?”

STRUKTURĒTS PRĀTS, PIEREDZE UN PRASME VADĪT

1. Dana Reizniece-Ozola, bijusī Saeimas deputāte, agrākā finanšu ministre:

– Profesionālim saprast ir daudz vieglāk, un viņš var ātrāk pieņemt lēmumu, jo termiņš ir īss un darbi negaida. Taču noteikti jābūt arī pieredzējušam politiķim – politika viņa darbīdā ir neatņemama un bieži vien galvenā sastāvdaļa.

Es neatbalstu ideju par 100% profesionāļu valdību, piemēram, ja uzņēmēji izvēlētos ekonomikas ministru. Tad mēs zaudētu vēlēšanu jēgu. Tā ir tāda mētāšanās no viena grāvja otrā. Tāpēc vislabāk, ja ministrs ir gan nozares profesionālis, gan gudrs politiķis. Turklāt

IDEĀLAIS VARIANTS GADĀS RETI

2. Ivars Eglītis, medicīnas uzņēmējs, veselības eksministrs:

– Ideālais variants – profesionālis, kurš ir sapratis un pārvalda arī politiskās spēles noteikumus. Tāpat ar vienu kāju stabili nozarē, ar otru – politikā. Šis variants ir rets, bet gadās, un tad noteikti jāizmanto. Tādu izdevību nedrīkst laist garām.

Otrs variants – tikai politiķis, jo ministrs var izveidot spēcīgu un uzticamu profesionāļu komandu, ko vadīt. Tas ir labāk nekā trešais variants – superprofesionālis, kurš neko nesaprot politikā. Tāds nespēs ideju aizstāvēt un ieviest, jo viņu ātri nostums no ceļa.

Gadās specifiskas situācijas, piemēram,

JĀSTRĀDĀ DIVOS VIRZIENOS

3. Edgars Zalāns, arhitekts, pašvaldību lietu eksministrs:

– Nav vairs tādas ministrijas, ko savulaik es vadīju, un ir grūti formulēt, kuras tad būtu tās specialitātes. Tagad tās funkcijas pilda Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija. Līdz nokļūšanai ministra amatā es jau biju izgājis dažādus pārvaldības līmeņus un apguvis pieredzi, kā strādā Ministru kabinets. Manuprāt, profesionālā kompetence ir kā bonuss. Iekšlietu, Aizsardzības, Veselības, arī Finanšu ministrijas vadītājam noteikti lietišķas būtu zināšanas pārstāvētajās jomās.

Pašreizējā *cepiena* sāls ir tajā, ka ministra darbība vērsta divos virzienos: uz leju, tāpat uz pārvaldīto sektoru, un paralēli – uz pārējām ministrijām. Latvijā ir tāda īpatnība, ka lēmumi jebkurā nozarē tiek pieņemti kolektīvi Ministru kabinetā. Profesionālā kompetence svarīga tam, lai pamatotu vajadzību un veiksmīgi virzītu lēmumu, lai ministrs būtu

katras ministrijas atbildības jomas ir diezgan plašas. Piemēram, Ekonomikas ministrijai – no tūrisma līdz enerģētikai. Ministrs nevar būt vienlīdz ziņošs visās. Iekšlietu sektorā nav tikai ugunsdzēsība un glābšana. Un visas jomas nebūs prioritāras – to diktē situācija, kā arī politiskie spēki.

Jebkurā jomā svarīgi, lai amatā izvirzītajam ir strukturēts prāts, pieredze un prasme vadībā. Ministram jābūt liderim, kas īsteno politisko dienaskārtību. Citādi iznāk, ka ministriju vada ierēdņi. Diemžēl tā dažkārt gadās, un tā ir viena no Latvijas bēdām.

kovida uzliesmojums. Tādā brīdī speciālista zināšanas veselības ministram būtu ļoti vērtīgas, tajā pašā laikā, tieši būdams speciālists, viņš nevarētu labi cīnīties tajā frontē, kurā saduras dažādu partiju atšķirīgās intereses. Speciālistam ir specifisks redzējums, bet Ministru kabinets to neņem vērā, jo tā tās lietas nenotiek.

Ceturtajā variantā ministra amatā ir iestumts cilvēks, kurš ir vājš gan kā speciālists, gan kā politiķis. Tad ministrijai draud totāla izgāšanās. Mēs taču esam pieredzējuši, ka ne reizi vien par ministru kļūst tādi, kas tālu no politikas un arī nozares.

autoritāte, citi viņu cienītu, uzklautu un saprastu. Taču lietas nevirzās, ja ministrs ir tikai profesionālis un viņam nav plaša redzējuma, pārvaldības kompetences, ja viņš ir slikts orators. Talantīgs politiķis var labi strādāt bez profesionālās pieredzes, bet ne otrādi.

Es esmu par to, lai ministrs savu sektoru pārzinātu. Taču mūsu valstī lielākoties liek nevis pēc profesionālās, bet politiskās pieredzes, un dažkārt trūkst pat tās. Diemžēl nav jau to vispusīgi gudro kandidātu, īpaši, ja jāizvēlas no viena politiskā spēka. Es savulaik biju skaitliski lielā partijā (Tautas partijā – aut.), bet arī tur bija grūti atrast labus ministrus. Tagad tie kandidātu soliņi ir pavisam īsi, un nav viegli saprast, kurš apvienībā ir no kuras partijas un kura tad to noteiks. Var tikai pabrīnīties, kāpēc, piemēram, Jānis Reirs jau kuru reizi ir ministrs. Līdzīgu piemēru netrūkst.

Daina Tafelberga

FOTOKOMENTĀRS

„Šogad modē esot podos audzēt zāli. Jāpagaršol!” spriež dārznieces kaķis.

Lailas Liepiņas teksts un foto

LABOJUMS

24. maija rakstā *Amenda toreiz un šodien* pareizi jābūt, ka koncertā Lipaiķu baznīcā citu mākslinieku vidū uzstājas arī stīgu kvartets *Juno* un vijolniece Elza Siliņa. *Kurzemnieks* lūdz atvainot par kļūmi.

RUNĀ SPECIĀLISTS

Kā samazināt degvielas rēķinu

Mats Buzelis (Matas Buzelis), autoeksperts, pārstāv automašīnu vēstures pārbaudes platformu *Car Vertical*

Daudzi vadītāji automobili izmanto katru dienu, tāpēc vairāku simtu eiro ikmēneša rēķins par degvielu vairs nav pārsteigums. Bieži vien cilvēki vairāk naudas tērē degvielai nekā ģīvei vai pārtikai, un, naftas cenai strauji kāpjot, situācija var kļūt nekontrolējama. Lūk, daži vienkārši paradumi, kas var palīdzēt rēķinu samazināt.

Izvēlēties vienmērīgu ātrumu. Braucot agresīvi, strauji palielinot ātrumu un strauji bremsējot, degvielas patēriņš palielinās. Zinātniskajos pētījumos ir pierādīts, ka agresīvs stils var degvielas patēriņa efektivitāti samazināt par 40%. Izvairīties no strauja paātrinājuma un pārnēsāšanu pārslēgšanas, lai bremsētu, ir vienkāršs veids, kā problēmu atrisināt. Agresīvie paradumi reti ļauj ietaupīt vairāk par minūti vai divām katrā braucienā, tāpēc papildu degvielas patēriņš noteikti neatmaksājas. Turklāt apdomīgāka braukšana arī saudzē dzinēju, riepas un balstiekārtu.

Samazināt kondicioniera patēriņu. Klimata kontroles sistēma bieži liek kondicionierim darboties pat tad, kad tas nav vajadzīgs. Maiņstrāvas kompresors ir jaudīga ierīce, un tas var degvielas patēriņu palielināt pat par 30%. Maiņstrāvas sistēmas ir ļoti parocīgas karstās vasaras vai lietainās

rudens dienās, jo tās gaisu vienlaikus atdzēsē un izžāvē. Tomēr, ja vēlaties degvielas patēriņu samazināt ievērojami, izmantojiet šīs sistēmas apdomīgi!

Pārbaudīt spiedienu riepās. Katrs autoražotājs katram modelim ir aprēķinājis optimālo riepu spiedienu, kas nodrošina labāko veiktspēju, komfortu un drošību, kā arī degvielas patēriņa efektivitāti. Zems gaisa spiediens palielina ritošās daļas pretestību, un dzinējs, lai uzturētu ātrumu, izmanto vairāk degvielas. Tādēļ ir ieteicams regulāri (vismaz reizi mēnesī) spiedienu riepās pārbaudīt. Saskaņā ar pētījumiem katrs riepu spiediena zaudētais procents degvielas ekonomiju samazina par 0,3%. Tomēr speciālisti brīdina, ka riepas nedrīkst būt arī pārmērīgi piepūstas – augstāks spiediens var izraisīt nevienmērīgu un priekšlaicīgu nodilumu.

Samazināt lieko svaru. Degvielas patēriņš palielinās līdz ar sportlīdzekļa svaru, jo, lai brauktu ar smagāku automobili, vajadzīga lielāka jauda. Autotīnēnieki atsakās no rezerves riteņiem un tērauda vietā izvēlas alumīniju vai pat plastmasu, lai auto svaru samazinātu līdz minimumam. Automobilis nav noliktava. Atbrīvots no nevajadzīgiem un smagiem priekšmetiem, tas kļūst ekonomiskāks, veiklāks un ietilpīgāks.

Izvairīties no sastrēgumiem. Kad vien iespējams, vajadzētu izvairīties no sastrēgumiem, iedibinot to kā ieradumu. Pastāvīga apstāšanās un braukšana noslogo dzinēju, balstiekārtu un pārnesumkārbu. Visticamāk, kāpēc braukšana pilsētā tiek uzskatīta par visneekonomiskāko, ir sastrēgumi. Garāks maršruts, kurā satiksme ir vieglāka, bieži vien ir ērtāks. Izvairīties no sastrēgumstundām, var ietaupīt daudz degvielas un laika. Pilsētās sastrēgumi novērojami lielākoties no 7.00 līdz 9.00

un no 16.00 līdz 19.00.

Plānot iepriekš. Vēl viens iemesls zemi degvielas ekonomijai – nelielu attālumu mērošana, dzinējam patērējot ievērojami vairāk degvielas, kamēr tas nav uzsilis. Dzinējam jāiesildās gluži kā cilvēka ķermenim pirms fiziskās slodzes – pārmērīga slodze bez tā galā kaut ko sabojā. Mēģiniet vienā braucienā ielānēt vairāk uzdevumu – tas ir daudz ieteicamāk nekā braukt vairākas reizes. Arī kruīza kontrole ārpus pilsētas novērs pārmērīgu paātrinājumu un bremsēšanu un degvielas patēriņu mazina.

Izvēlēties auto, kas taupa degvielu. Bieži vien lielisks pamatnoteikums taupībai ir izvēlēties automobili ar mazāku degvielas patēriņu. Masīvs apvidus auto un jaudīgs sedans nekad nebūs tik ekonomisks kā pieticīgs kompakts saimes modelis. Tiem, kuri galvenokārt brauc pa pilsētu, ļoti labi piemērots var būt jebkurš auto, kas der pasažieru un bagāžas pārvadāšanai. Sportlīdzekļu vēstures pārbaudei paredzētā globālā platforma *Car Vertical* mudina potenciālos pircējus pirms samaksas pārbaudīt jebkura automobiļa vispārējo stāvokli. Parasti nevainojama vēsture runā pati par sevi un palīdz ietaupīt gan degvielas, gan citus izdevumus.

Rūpēties katru dienu. Cilvēki bieži vien nepievērš uzmanību tam, ka transportlīdzekļa stāvoklim ir būtiska nozīme efektīvā degvielas patēriņā. To ietekmē tādi elementi kā dzinējs, balstiekārta un elektrosistēmas. Piemēram, bojāts skābekļa sensors var novest pie divtik liela degvielas rēķina. Tāpēc nebūtu ieteicams izlaist regulāro automobiļa apkopi. Neatkarīgi no naftas cenas mazāk patērētās degvielas nodrošina ērtāku dzīvi. Bieži vien atliek mainīt tikai dažus auto vadīšanas un apkopes paradumus, lai izdevumus ietaupītu un autoīpašnieka pieredzi uzlabotu.

MĒS PAR TO RAKSTĪJĀM

Apģērbu drīkst izmest tikai Dārzniecības ielā

Kopš 15. aprīļa kuldīdznieki *Kuldīgas komunālo pakalpojumu (KKP)* atkritumu pieņemšanas laukumā Dārzniecības ielā 9 var nodot arī sev nevajadzīgo apģērbu un citus tekstila izstrādājumus. *Kurzemnieks* par to jau rakstījis, taču visi nav šo informāciju sapratuši pareizi, un daudzi diemžēl ir sākuši drēbes izmest konteineros pie savām mājām.

To *Kurzemniekam* saka KKP atkritumu apsaimniekošanas daļas vadītājs Jānis Ezerkalns. Speciālās tvertnes tekstilam atrodas tikai Dārzniecības ielā 9. Tajās drīkst izmest tīrus apģērbus un apavus, kā arī aizkarus, segas, palagas, galdausutus utt. Bet nedrīkst tur mest netīru, ar sadzīves ķīmiju, motoreļļām notraipītu, mitru, pelējošu vai saplēstu apģērbu, kā arī atgriezumus.

Savukārt parastajos šķirotos atkritumu konteineros drīkst mest tukšas PET pudeles, kārbīņas, plēves, maisiņus, šampūna un citas cietās plastmasas pudeles, papīra iepakojumu, kartona kastes, avīzes, žurnālus, brošūras, katalogus un citus reklāmas materiālus, kas nav laminēti, arī tīras stikla burciņas un pudeles. Pudeles un burkas var būt ar etiķetēm un alumīnija foliju, jo otrreizējā pārstrādē tās tiks atdalītas.

Alberts Dinters

LASĪTĀJS VAICĀ

Kur likt vecās riepas?

Redakcijā vērsās lasītājs, kuram garām paskrējusi informācija par veco auto riepu nodošanu: „Kā no tām atbrīvoties? *Kuldīgas komunālie pakalpojumi (KKP)* bez maksas pretī neņem, lai gan esmu dzirdējis, ka tā ir jādara. Vai esmu kaut ko sajaucis?”

KKP pārstāvis Jānis Ezerkalns skaidro, ka riepu nodošana atkritumu savākšanas punktā Dārzniecības ielā nav mainīta. Uzņēmums riepas pieņem par maksu – 1,25 eiro gabalā, jo tas maksā par utilizāciju un nav tādu noteikumu, ka atkritumu apsaimniekotājam nolietotās riepas jāpieņem bez maksas. Tas būtu jādara pārdevējam, jo, riepas pārkot, iedzīvotāji par utilizāciju jau samaksā. Bez maksas KKP riepas pieņem tikai tad, kad izsludināta akcija un savākšanu subsidē valsts, bet, kad šāda akcija varētu būt atkal, nav zināms. Tad katrs iedzīvotājs, līdz ņemot auto tehnisko pasi, bez maksas var nodot četras riepas.

Alberts Dinters

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Vai skatāties pasaules čempionātu hokejā? Ko domājat par Latvijas izlases sniegumu?

Daina Baltrakova, pirmsskolas skolotāja:

– Jā. Man ļoti patīk skatīties, kā mūsējie spēlē, pat tad, ja zaudē. Viņi ir ļoti aktīvi un precīzi katrs savā pozīcijā. Bēdas jau ir vienmēr, ja zaudējam, jo gribot negribot iznāk just līdzīgi.

Neuzskatu, ka mūsējie spēlē neprofesionāli. Domāju, ka spēlē ļoti labi, jo ir prieks skatīties. Spēlētājs, ko atbalstu visvairāk, ir vārtsargs Elvis Merzļikins, jo man žēl – viņš vienmēr izskatās ļoti sašutis, ja iznāk kādu ripu vārtos ielaist. Viņš ir ļoti emocionāls, un šķiet, ka vārtsargam ir arī pārāk liela atbildība. Viņš pēc tam ir ļoti noguris, jo visu spēli netiek nomainīts. Vairāk gan daudz neskatīšos, jo Latvija vairs nespēlēs.

Kristala Biksāne, studente:

– Skatījos spēli pret Zviedriju, kurā mūsējie diemžēl zaudēja. Neesmu aktīva skatītāja, taču esmu lietas kursā, kā šosezon iet, jo kursabiedri ir lieli hokeja fani – viņi arī lekcijās skatās spēles. Vienmēr kāds priekšējā solā uzslēdz spēli un pēc tam to nokomentē. Skolotājas gan to neredz, jo spēles tiek skatītas pa kluso – bez skaņas.

Linarts Strujēvičs, skolnieks:

– Esmu redzējis tikai spēli pret Angliju, kad Latvija uzvarēja. Mūsējie spēlēja labi, taču arī angļi nebija sliktāki. Viens no angļiem gan bija liels aktieris – notēloja, ka viņu pagrūda. No mūsējiem nevaru izcelt nevienu. Pamanīju, ka notika arī kautiņi. Tā bija diezgan agresīva

un spraiga spēle – izskatījās, ka Latvija zaudēs, jo rezultāts bija trīs pret viens Anglijas labā, taču mūsējie saņēmas un uzvarēja ar četri pret trīs. Zinu, ka visai labi mums šogad neiet.

Monta Piģevica, studente:

– Esmu redzējusi visas spēles. Teikšu godīgi: nav labi. Dažas spēles esam uzvarējuši, bet pārsvarā iznāk zaudēt. Uzskatu, ka mums nenāktu par sliktu no divvīzijas *izlidot*, lai uz nākamo gadu saņemtos vairāk. Neliela dusma ir. Taču viena lieta ir laba – pēc vairākiem gadiem mūsējie atkal spēja iegūt punktus bullīšos.

Par to cepuri nost! Dažiem gan vajadzētu pacensties vairāk, jo spēles laikā izskatās pēc daiļslidotājiem. Vairākas reizes esmu novērojusi, ka viņi viens otru grūž sienā vai tēlo jūras zvaigznītes. Bet labākais spēlētājs nešaubi ir vārtsargs Elvis Merzļikins.

Anita Jozus, skolotāja no Ventspils:

– Neskatos, bet zinu, ka mūsējie uzvarējuši Austriju un Lielbritāniju. Arī divas uzvaras ir daudz. Slikti būtu, ja nebūtu nevienas. Jāskatās pozitīvi – domāju, ka viņi dara visu, lai izcīnītu mums uzvaru. Es vairāk skatos kādus *Netflix* seriālus vai filmas. Šogad man patika Eirovīzijas dziesmu konkurss – daudzas dziesmas bija labas.

Alekss Gailis, students:

– Redzēju spēli pret Norvēģiju. Bija laba, bet pašas beigas neredzēju un nezinu, vai mēs uzvarējam, jo sākās latviešu valodas lekcija. Īsti jau mums neļauj lekciju laikā skatīties, taču, ja skolotājā klausāmie un visu pierakstām, viņa neko nesaka. Man šķiet, ka mūsējie spēlēja labi, bet izcelt nevienu nevaru. Citas čempionāta spēles arī pa retam paskatos, taču liels fans neesmu. Vairāk skatos futbolu. Cik zinu, mums šogad iet diezgan švaki. Vajadzētu no divvīzijas *izlidot* – iespējams, tad saņemtos uz nākamo gadu.

Amanda Gustovska
Jēkaba Aleksandra Krūmiņa foto

Sadarbosies ar Sudrablasi

Kuldīgas novada deputāti finanšu komitejā atbalstījuši biedrības *Sudrablasi* piedāvājumu slēgt līgumu par Ventas kopšanu un zivju resursu izpēti.

Biedrības priekšsēdis Kārlis Goldmans sacīja: „Valdē darbojas arī Māris Olte un Uģis Goldmans. Piecus gadus cītīgi strādājam pie upju kopšanas un zivju resursu atjaunošanas. Radusies iniciatīva to darīt arī Ventā un radīt jaunas nārsta vietas.”

Pašvaldības jurists Uģis Gauja sazinājies ar Ādažu novada domi, lai uzzinātu, kāda ir tās pieredze sadarbībā ar *Sudrablasi*: „Pieredze ir pozitīva. Tur pašvaldība biedrību atbalsta, lai tā varētu piedalīties Valsts zivju fonda programmā.”

Inta Jansone

Nodoti 900 kg elektrotehnikas

Elektrotehnikas šķirošanas tūrē iedzīvotāji nevajadzīgo tehniku konkrētās dienās bez maksas var nodot kādā no 28 punktiem pie veikaliem *Maxima*. Kuldīgā un tuvākajā apkārtnē tai pieteikušies 44 cilvēki, pārstrādei nododot 900 kg dažādu iekārtu.

Akciju rīko *Latvijas Zaļais punkts, Eco Baltia vide, Tet un Maxima Latvija*. Katrs dalībnieks varēja reģistrēties un izlozēt veikalu tīkla *Maxima* dāvanu karti 50 eiro vērtībā. Kuldīgā to ieguvis Ilmārs un Oskars, ar kuriem rīkotāji sazināsies.

Nolietoto elektrotehniku var nodot vairāk nekā 70 atkritumu šķirošanas laukumos. Mazākas ierīces un izlietotās baterijas var nogādāt arī tirdzniecības vietās, kur ir speciālas šķirošanas kastes, tai skaitā veikalā *Maxima*. Tuvāko vietu, kur nodot nevajadzīgo tehniku, var atrast mājaslapā www.zalais.lv.

NO KĀRTĪBAS SARGĀTĀJU IKDIENAS

Daudz braucēju pamatīgā skurbulī

Stāsta Valsts policijas (VP) Kurzemes reģiona pārvaldes vecākā speciāliste Madara Šeršņova.

No 19. līdz 25. maijam Kuldīgas iecirknī sākti 15 administratīvā pārkāpuma procesi, galvenokārt par pārkāpumiem ceļu satiksmē. Kopumā notikušas 17 avārijas, ir trīs cietušie. Sešas reizes automašīnas sadūrušās ar meža dzīvniekiem, vienā gadījumā cietusi autovadītāja. Viena avārija saistīta ar gājēja notriekšanu – 24. maijā Mucenieku ielā sievietei ar savu spēkratu uzbraukusi gājējam, kurš ar traumām nogādāts slimnīcā. Par šo negadījumu ir sākti kriminālprocess. Vēl pie stūres noķerti septiņi dzērājšoferi, viens pat divas reizes, viņš arī pamanījies izraisīt satiksmes negadījumu.

20. maijā ap trijiem dienā Ēdoles pagastā policija apstādīnājusi velobraucēju 1,21 promiles reibumā. Vakarā cits dzērājšoferis noķerts Virkas ielā – viņš pie stūres sēdies 0,53 promiļu reibumā un nebija piesprādzējies. Šis pats vīrietis jau 22. maijā izraisījis negadījumu Lapeglu ielā. Šajā reizē viņa izelpā bija 2,08 promiles. 21. maija vakarā Kuldīgā, Jelgavas ielā, pieķerts nākamais iereibušais, kurš ar divriteni braucis 0,68 promiļu reibumā. 23. maija vakarā Stendes ielā policija apturējusi vieglo auto, ko vadījis vīrietis ar 3,46 promilēm izelpā. Pēc pāris stundām Laidu pagastā *iekritis* dzērājs pie stūres ar 3,37 promilēm un bez tiesībām.

24. maijā ap 17.00 Kuldīgā, Parka ielā, apturēta sieviete, kura 3,44 promiļu reibumā braukusi ar skrejriteni. Apturēts arī autovadītājs, kurš Baznīcas ielā pa vienvirziena posmu braucis pretējā virzienā, turklāt atklājies, ka viņam ir auto vadīšanas liegums. 25. maijā 22.00 Dzirnavu ielā likumsargi pamanījuši kādu auto, tas apturēts, un izrādījies, ka šoferis pie stūres ir piedzēries – izelpā 2,56 promiles. Visos gadījumos sākti administratīvais process.

Pierakstījis **Alberts Dinters**

Pašvaldība augstu novērtēta

Konkursā *Uzņēmumiem draudzīgākā pašvaldība* Kuldīgas novads kopā ar Tukuma novadu ieguvis dalītu otro un trešo vietu, bet uzvarējis Bauskas novads.

Konkursu rīkojusi Latvijas Tirdzniecības un rūpniecības kamera, Biznesa augstskola *Turība* un organizācija *Junior Achievement Latvia*.

UZŅĒMĒJUS REGULĀRI UZKLAUSA

Uz balvas pasniegšanu devusies Kuldīgas attīstības aģentūras vadītāja Dace Šēle. Viņa piedalījies arī diskusijā *Pašvaldību pieredzes stāsti – veiksmes/neveiksmes sadarbībā ar uzņēmumiem. Ko uzlabot nākotnē*. Jautāta, kādas ir formas sadarbībai ar uzņēmumiem, D.Šēle sacīja: „Esam izveidojuši uzņēmējdarbības atbalsta komisiju, sēdes notiek reizi mēnesī. Līdz administratīvi

teritoriālajai reformai komisijā bija desmit uzņēmēju, tagad viņu ir 15. Uzklusot iegūstam mums svarīgo atgriezenisko saiti. Piemērs: jūlijā kultūras centrs organizēs Pilsētas svētkus, un ar konceptu uzņēmēji tiek iepazīstināti jau tagad. Tiek uzklusātas viņu domas, un vērtējums ir tāds, ka skaļi, krāsaini pasākumi Kuldīgai nepiestāv. Pasākumu raksturu nosakot vecpilsēta, tāpēc tiem jābūt mākslinieciski augstvērtīgiem. Vēl viens piemērs: top grantu konkurss uzņēmējiem. Pašvaldības budžetā tam paredzēts finansējums. Veidojot nolikumu, aģentūrā uzklusājām uzņēmējus, un izkristalizējās mērķgrupa, arī tas, kāda summa paredzama vienam projektam.”

SACENSĪBU ATJAUNO

Konkurss pašvaldībām nebija noticis četrus gadus, un partneri kopā ar

sabiedriskās domas pētījumu centru SKDS šo iniciatīvu atjaunojuši. Šoreiz bijusi stingra vērtēšana trīs posmos. Pirmajā visām pašvaldībām *slepenais pircējs* nosūtījis e-pastu, kurā uzdoti vairāki jautājumi par uzņēmējdarbību novadā. Otrajā daļā SKDS aptaujājis uzņēmējus, tostarp par infrastruktūru, pašvaldības atbalstu utt. Trešajā posmā pašvaldībai atsūtīta aptaujas anketa, kurā jāatbild, piemēram, kādas novadā ir institūcijas, kāds atbalsts uzņēmējiem tiek sniegts utt.

Šis nav Kuldīgas novada pirmais sasniegums – 2018. gadā pašvaldība ierindojusies 3. vietā Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas un Latvijas Biznesa savienības indeksā *Investīcijām draudzīgākā pašvaldība reģionālās nozīmes attīstības centru grupā*.

Inta Jansone

Palīdzēs glābt baznīcu

Kuldīgas novada pašvaldība Sv. Annas draudzei piešķirs 23 700 eiro, kuru pietrūkst, lai atjaunotu divus tornišus.

Nacionālā kultūras mantojuma pārvalde šogad sakrālā mantojuma saglabāšanas programmā baznīcai piešķirusi 84 tūkstošus eiro. Par to draudze plāno restaurēt divus sānu tornišus 28 m augstumā un rīko iepirkumu. Izvēloties piedāvājuma zemāko summu, pavisam vajadzīgi 107 729 eiro. Pietrūkst 23 700 eiro, un draudze lūdz atbalstu pašvaldībai.

Finanšu komitejā draudzes pārstāvis Aigars Ostrovskis deputātiem skaidroja: „Baznīcu atjaunojam vairākus gadus. Iepriekšējā gadā sakrālā mantojuma saglabāšanas programmā saņēmām 149 718 eiro, bet šogad piešķirts mazāk, nekā bijām plānojuši, tāpēc lūdzam atbalstu.”

Deputāti interesējās, vai palīdzība ir lūgta arī uzņēmumam *Pastorāts*, Latvijas Evaņģēliski luteriskās baznīcas īpašumu apsaimniekotājam. A. Ostrovskis atbildēja: „*Pastorāts* piešķir astoņarpus tūkstošus eiro dakstiņu jumta glābšanai. Dievnama otrais stāvs ir noplūdis. Šim mērķim esam atvēlējuši arī uzkrājumus no draudzes ziedojumiem.”

Pašvaldība šogad plāno sākt kultūras centra pārbūvi, un būvdarbu laikā lielā zālē ar 400 vietām nebūs pieejama. Vienīgā ietilpības ziņā līdzvērtīgā kultūrvietā ir Sv. Annas baznīca – pirmajā stāvā ir 400 sēdvietu, vēl ir balkons. Baznīcā ir arī laba akustika, ierīkota centrālapkure un tualete. Tāpēc šī vieta var kalpot pašvaldības kultūras notikumiem.

Inta Jansone
Lailas Liepiņas foto

Kuldīgas Sv. Annas baznīcai arī jumts ir kritiskā stāvoklī, tur tiek mainītas lubiņas un dakstiņi.

Āra lasītava gaida

„Mana vīzija ideālai laika pavadīšanai vasarā ir tāda – skaista, karsta diena, liels, lapots koks, ērts sēžamais, grāmata rokās un daudz laika,” tā, atklājot āra lasītavu pie Kuldīgas bibliotēkas, teica tās vadītāja Daina Girvaite.

Pie Kuldīgas bibliotēkas koku un krūmu ielokā radīts jauks stūrītis, kur piesēst un palasīt vai vienkārši atpūties.

Viņa pastāstīja, ka ideja par lasītavu ārpus telpām radusies pagājušajā vasarā, jo pandēmijas ierobežojumu dēļ lasītavas bija slēgtas. „Šogad esam vairāk padomājuši par iekārtojumu, lai grāmatas ir paņemamas tepat ārā. Tās mainīsim, un bibliotēkā var paņemt jaunākos preses izdevumus. Domājam vasarā šeit rīkot pasākumus. Te ir ļoti skaists stūrītis gan mierīgai pasēdēšanai, gan galda spēlēm, gan aktivitātēm. Koki sniedz patīkamu pavēni, ir soliņi, noliksīm arī galdiņus. Pricēsimies gan par Kuldīgas viesiem, gan tiem, kam nav dārza, kur izbaudīt vasaru.”

Atklāšanā savus dzejoļus par pavasari, Kuldīgu un izjūtām lasīja dzejas kluba *Patskanis* dalībnieki Zanda Spulģe, Līgita Mežkalne, Helena Dzilna-Dzirnaka, Valdis Nelijus un Kuldīgas 2. vidusskolas 8. klases skolnieces Linda Krastiņa un Alise Hartmane.

Lailas Liepiņas
teksts un foto

Gaida jauno pārvaldes vadītāju

„Ja ir lietas, kas jāatrisina, tad jācenšas darīt uzreiz – nevajadzētu vilkt garumā līdz sapulcēm,” tā Pelču iedzīvotāju sapulcē tautas namā norādīja pārvaldes vadītāja pienākumu izpildītājs Ritvars Stepanovs, kurš aicināja zvanīt uzreiz. Beidzies konkurss uz pārvaldnieka amatu, un vietējie cer, ka beidzot pašvaldība būs atradusi īsto.

Pelču pārvaldnieka pienākumu izpildītājs Ritvars Stepanovs atzina – būs jādomā, kā ar budžetu izdzīvot līdz gada beigām: „Ar šīm degvielām un elektrības izmaksām tas būs kā sniegs pavasara saulītē.”

Par jaunumiem stāsta kultūras un sporta organizatore Baiba Mežiņa.

Pašvaldības policijas priekšnieka vietniece Ineta Meiere aicina ziņot par pārkāpumiem, lai likumsargi var reaģēt.

Pelčenieks Dzintars Balodis sapulcē uzdeva daudz jautājumu un iesaistījās sarunā.

Kuldīgas novada domes priekšsēdes vietnieks Artis Roberts stāstīja, kā pa šo laiku gājis, pieminot gan pandēmijas grūtības, gan novadu reformu un Ukrainas karu, kas ietekmē ikvienu, jo ceļas degvielas, būvmateriālu un elektrības cena. Šī apkures sezona jau beigusies, bet ar bažām pašvaldība raugās uz nākamo. Uz sapulci bija ieradies arī nekustamo īpašumu nodaļas vadītājs Klāvs Svilpe un pašvaldības policijas priekšnieka vietniece Ineta Meiere.

KAS UZLABOTS

R.Stepanovs atgādināja, ka Pelči ir bagāti, jo tiem ir pils, skola, darbīgi un atsaucīgi cilvēki. Viņš iepazīstināja ar divos gados paveikto, uzsverot, ka ikviens pārvaldes vadītājs atstājis savu artavu. Ir izveidots rotaļu laukumiņš, bērnudārza taka un pastaigu taka. Tautas namam nomainīts jumtiņš. Bijuši uzlabojumi Dzeišu ceļā, Avotu ielā un Ābeļciema ielās. A.Roberts piebilda, ka Ābeļciemā ierīkots apgaismojums, uz turieni izveidota ietve un veloceļš. Brauktuvi uzlabojuši *Latvijas Valsts ceļi* (LVC), bet ceļiņu finansējusi pašvaldība. Rotaļlaukumā ierīkota videonovērošana. Ik pa laikam saņemti jautājumi par latvāņiem. Tie lielākoties aug privātās teritorijās, bet pašvaldība savā zemē tos griež un mēģina izcelt saknes. „Pelčos ir daudz dīķu, tāpēc latvāņus nevar miglot, un tie jāiznīcina mehāniski,” skaidroja A.Roberts.

ATJAUNOS CEĻUS

R.Stepanovs stāstīja, ka šogad ceļu atjaunošanai plānots tērēt ap 40% no ceļu fonda jeb ap 10 000 eiro, ja negadīsies neplānoti darbi. No valsts aizņēmuma paredzēts pabeigt Pūces–Pāzes ceļu, kuram pērn noņemts uzaugums.

Būvnieks solījis aizsākt jūnijā turpināt. Plānots labot arī Ābeļu ielas posmu. Lai gan Pelču–Riekšātu–Stepes ceļā nedzīvo daudzi, tomēr pavasarī un rudenī braukt grūti, tāpēc plānots posmus labot. Pēdējoreiz greiderists izlaidis Pļavu ielas galu, taču R.Stepanovs apsoltīja, ka nākamreiz tur tiks nogreiderēts. Pelču–zāgētavas ceļā bija bojāts meliorācijas sistēmas posms, tāpēc mēģināts to salabot. R.Stepanovs cer, ka tur vairs nebūs jādarbojas: „Paldies Valdim no zivaudzētavas un Andrim no zāgētavas, ar kuriem kopā labojām. Dažkārt arī man patīk parakt.” Par valsts aizņēmumu domāts remontēt ceļa Valki–Brasliņi–Deksne posmu no Upītēm līdz Ielejas ceļa galam un posmu Brasliņi–Līčupe–Ratnieki. Visticamāk, darbs sāksies nākamgad.

PĀRMAIŅAS BIBLIOTĒKĀ

Kultūras un sporta organizatore Baiba Mežiņa stāstīja, kā izmantots pandēmijas laiks. Pelču senā bibliotēka iekārtota ar mēbelēm un aizkariem. Kuldīdzniece Krista Karlsonē apkopo informāciju ekspozīcijai, jau uzrakstīts projekta koncepta izveidei. B.Mežiņa aicināja atsaukties ikvienam, kuram ir atmiņas vai ziņas par Pelču vēsturi, pili vai skolas laiku. Lauku atbalsta dienestā iesniegts projekts par bibliotēkas krājuma digitalizēšanu un kāpņu restaurāciju, un pirmo kārtu tas izturējis. Tautas namā oranžās sienas pārtapušas par baltām un pieliktas žalūzijas, lai dienasgaismā neatraucē svētku atmosfēru veidot ar gaismām.

B.Mežiņa informēja, ka domāts gan par vecākiem ļaudīm, gan bērniem. Ja seniori vēlēties, atkal būs ekskursija. Pašdarbnieku koncertā 19. jūnijā uzstāsies ansamblis *Avots* un vidējās paaudzes

deju kolektīvs *Sābri*. Jūlijā būs aktīvās atpūtas diena bērniem, 20. augustā – pils parka balle.

KO DARĪT AR PIETURU?

Pieturvietai vajadzīga nojume, taču būvvalde uzskata, ka tā aizsegs skatu uz pili. Vietējie tam nepiekrīt. „Daudzi bērni gaida autobusu, un tas būtu ļoti labi,” teica pelčeniece Dorina Doļinska. Viņai piebalsoja Dzintars Balodis: „Vai tad nevar paiet trīs soļus aiz nojumes un tad apskatīt pili?” R.Stepanovs stāstīja, ka viena no idejām ir pieturvietu nedaudz pārcelt. Arhitekts Jānis Bumbieris jau izstrādājis koncepciju. Bet finansējums nav pietiekams, tāpēc vispirms varētu ierīkot platformu un nākamgad uzlikt nojumi.

JĀSTĀDA KOKI, JĀASFALTĒ CEĻŠ

Pelčeniece Dace Lazdiņa-Lagzdiņa rosināja pils parkā stādīt jaunus kokus: „Parks ir skaists, bet katru gadu koki tur nolūst. Vai gaidīsim, kamēr nolūzīs pēdējie?” B.Mežiņa skaidroja, ka parks saistīts ar pili, tāpēc būtu jāizstrādā atbilstības koncepcija. A.Roberts uzskata, ka tas varētu būt viens no pirmajiem jaunā pārvaldnieka uzdevumiem.

Dz.Balodis atgādināja, ka vajag asfaltēt ceļu no Pelčiem uz Kuldīgu, un to, ka viens kilometrs pieder pašvaldībai, pārējie – valstij. Domes priekšsēde Inga Bērziņa reiz teikusi, ka tiks noasfaltēta pašvaldības daļa, ja valsts to izdarīs ar savējo. „Grantēti ceļi – tā ir totāla valsts naudas izšķērdēšana! Visu laiku jālabo un jāgreiderē. Uzlejot asfaltu, tas beigtos vismaz uz 20 gadiem. Izsmiekls, ka valsts nevar noasfaltēt divus kilometrus!” uzskata pelčenieks.

A.Roberts skaidroja, ka pašvaldība uzaicinājusi satiksmes

ministru to pārrunāt. Toreiz LVC Kuldīgas nodaļas pārstāvis Arvis Taube norādījis, ka ceļam nav pamata, tāpēc tas būtu jānorok nost un jātaisa par jaunu. Ministrs teicis, ka kilometrs izmaksātu miljonu un tādu naudu valsts nedos. Pašvaldības gabalā ik pa laikam piesalis un atkusis, tāpēc situācija bijusi atkaš. Pēc tam brauktuve papildināta ar šķembu maisījumu, un apstākļi uzlabojušies. A.Roberts sacīja, ka pašvaldības ceļa daļa tiek projektēta. Ir plāns uzlikt asfaltu līdz iebrauktuvei dārziņos, jo tur situācija vissliktākā.

D.Lazdiņa-Lagzdiņa sūdzējās par Avotu ceļu. Brauktuve esot ļoti laba, bet ūdens joprojām tek uz *Avotu* māju pusi, nevis grāvī, kā tam būtu jābūt. To R.Stepanovs solīja pārbaudīt. D.Doļinska rosināja pārveidot bērnudārza laukumiņu, jo daudz kas vēl esot tā kā tad, kad bērnudārzā gājusi viņa pati. A.Roberts solīja to atcerēties. Dz.Balodis jautāja par zivsaimniecības dīķi, kam divus gadus nolaists ūdens. Tuvējos dārziņus un siltumnīcas nevarot aplaistīt, jo nav ūdens. Citi zināja teikt, ka trīs dīķi jau iztīrīti, bet atlikušo nav paspēts.

VAJAG ŪDENSVADU UN KANALIZĀCIJU

Ābeļciema iedzīvotāja Undīne Rautiņa interesējās, vai tur plānots rotaļlaukums, un sacīja, ka vajag ūdensvadu un kanalizāciju, jo katras otrās mājas iemītņieki tur dzīvo, bet dažviet kanalizācija tiek novadīta grāvjos. A.Roberts sacīja, ka rotaļlaukumam zemesgabals ir rezervēts, taču Pelčos viens jau ir, bet tāda vajadzība ir katrā pagastā. Otrs jautājums esot sāpīgs, bet tūlītējas izejas nav: „Mēs to turam prātā – domāsim, kā izbūvēt.” U.Rautiņa

arī norādīja, ka parādījušies vietējie puikas vandaļi: „Šogad velk šķiroto atkritumu tvertnes pa pļaviņu. Cīnāties ar viņiem pašī.” I.Meiere aicināja zvanīt pašvaldības policijai pa diennakts tālruni 28881288 vai sūtīt ziņu vietnē *WhatsApp*: „Ieliksīm maršrutā un piebrauksim.”

Dz.Balodis jautāja, kāpēc Pelču novērošanas kameras vēl nav pieslēgtas pašvaldības policijai: „Ja jūs redzētu, kad saulesbrāļi savācas uz *dropi*, varētu reaģēt uzreiz.” I.Meiere informēja, ka ir pieejami ieraksti, bet tiešsaistē sistēma vēl nav pieslēgta: „Mēs jau ik pa laikam patrulējam. Droši zvaniem – aprunāsimies ar šiem alkohola lietotājiem. Viņi ir visos pagastos un abās pilsētās. Tā ir problēma visā Latvijā.” Izsaukumu uz Pelčiem neesot daudz, bet I.Meiere aicināja par pārkāpumiem ziņot.

CER ATRAST VISLABĀKO

A.Roberts pastāstīja, ka konkursā uz pārvaldes vadītāja vietu saņemti trīs pieteikumi. D.Doļinska jautāja, kādēļ neviens negrib pieteikties, viņasprāt, tur noteikti esot kāda vaina. Dz.Balodis spriež: varbūt vaina ir sistēmā, ka vadītāju nevis ievēlē iedzīvotāji, bet izraugās dome. A.Roberts aicināja kādu ieteikt: „Uzrunājiet, lai nāk! Varbūt izdodas.” Iedzīvotāji atgādināja par pārvaldnieces Daces Cielavas atlaišanu – viņa būtu varējusi strādāt vēl tagad. Sapulces beigās A.Roberts teica, ka pašvaldība cer atrast vislabāko vadītāju, un pateicās R.Stepanovam un pārvaldes darbiniekiem par paveikto, kā arī citiem pelčeniekiem par jautājumiem un ierosinājumiem.

Lappuse tapusi ar Kuldīgas novada pašvaldības līdzfinansējumu.

Pēdējie beidzēji – atsaucīgi un apņēmīgi

Kuldīgas 2. vidusskolas 12. klasē 27 skolēni mācās neklātienē. „Ši ir mūsu pēdējā vidusskolas klase. Viņi ir katrs par sevi. Kā kolektīvs tiek minimāli – tikai uz eksāmenu laiku viens otru beidzot satiek,” teic audzinātāja Ilva Hartmane. **Kurzemniekam izdevās parunāties ar dažiem.**

Kuldīgas 2. vidusskolas 12. klase ir neklātnieki. 1. rindā – skolotāja Ilva Hartmane, Keita Markševica, Marta Lapsa, Daniela Baha, Inese Vāciete, Zane Cīrule, Saulija Markaviča, Guna Čače, 2. rindā – Agris Bērziņš, Kristaps Andersons, Raitis Barons, Rainers Straziņš, Ilze Pūre-Dadze, Zane Stūre, Kolina Brianna Kārtere, Edgars Andersons, priekšpusē Timotejs Pallo. Vēl šeit mācās Jolanta Ermiča, Elīna Ķezbere, Signe Petrova, Bronūs Raitums, Viktorija Rathena, Aivis Rīķītis, Emīls Alekss Rīķītis, Ginta Stepiņa un Andris Upmanis.

„Mūsu 10. un 11. klase tagad mācās Viļa Plūdoņa Kuldīgas vidusskolā, jo no nākamā gada būs Indriķa Zeberīņa Kuldīgas pamatskola,” paskaidro skolotāja.

NEKLĀTIENĒI VISDAŽĀDĀKIE IEMESLI

I.Hartmane šiem skolēniem ir audzinātāja kopš 10. klases. Viņa stāsta, ka audzēkņi nāk tikai uz konsultācijām divas reizes nedēļā. Šāda sistēma neklātniekiem bijusi vienmēr. Visi jau pieauguši cilvēki, kuri strādā.

„Te mācās jaunieši no dažādām vietām: no Brocēniem, Saldus, no vairākiem Kuldīgas novada pagastiem, ir arī kuldīdznieki. Liela daļa jau bija pilngadīga, iestājoties 10. klasē. Citiem dzīves pieredze diezgan liela – viņi jau beiguši citas skolas bez vidējās izglītības, taču sapratuši, ka tā tomēr nepieciešama. Un šis bija tas mācību modelis, kā, nemainot ierasto dzīves ritmu, šo izglītību iegūt. Ir arī tādi skolēni, kuri devīto klasi šeit pabeidza dienas plūsmā un uzreiz iestājās neklātienē programmā. Trīs jaunieši pārnākuši no Plūdoņa vidusskolas. Divi ir gandrīz pabeiguši tehnikumu, taču ar gandrīz nepietiek. Seši neklātienē mācās tāpēc, ka ir kādas veselības problēmas. Tas ir arī viens no biežākajiem iemesliem, un no eksāmeniem viņi ir atbrīvoti. Citi jau pabijuši ārzemēs vai tur strādā šobrīd – divi jaunieši šī iemesla dēļ nevarēja ierasties

uz angļu valodas eksāmenu, jo strādā Rīgā un Nīderlandē, bet tas diemžēl nozīmē, ka šogad skolu beigt viņi nevarēs. Šodien, 20. maijā, klase kārtā matemātikas eksāmenu, uz kuru viens no klases speciāli atbraucis no Islandes.”

BAŽĪJAS PAR REZULTĀTIEM

I.Hartmane atzīst, ka kolektīvs nav izveidojies, jo pietrūcis laika – sākusies Covid-19 pandēmija: „10. klasē viņi nāca, tikās, taču tas nebija ilgi, jo sākās attālinātās mācības. Daži tajā gadā aizgāja – saprata, ka ir par grūtu vai nevar apvienot ar darbu, vai izdomāja, ka grib darīt ko citu, un iestājās tehnikumā. Bet cits pienāca klāt. Taču jaunieši ir atsaucīgi – neviens nav man teicis, ka kaut ko nedarīs vai ka tas nav vajadzīgs.”

Pandēmijas laikā, no vienas puses, bijis vieglāk, jo nebija jābrauc, jānāk uz konsultācijām skolā: „Vairumā mācību priekšmetu tika iedoti materiāli, un viņi visu apguva paši. No otras puses, visi zinām, ka cilvēks pēc būtības ir slinks: kādam šo īpašību izdodas pārvarēt, kādam ne. Tad daudz kas tiek atlikts uz pēdējo mirkli, un viena daļa sarauj, bet otra atkrīt. Protams, centos zvanīt, atgādināt, motivēt darbus pabeigt, kad redzēju, ka citiem jau izlikta atzīmes. Biju iedomājusies, ka tas man kā audzinātājam ir nerakstīts uzdevums, strādājot neklātienē

formā.” I.Hartmane atzīst, ka bažas par eksāmenu rezultātiem ir: „Viņi visu apguvuši pašmācības ceļā. Vai mācību materiāli būs bijuši tik labi, lai jaunieši būtu pietiekami sagatavoti, nemāku teikt.”

PALIKUŠI TĀPĒC, KA SKOLA MĪĻA

Daniela Baha te mācās jau no pirmsskolas grupiņas. 10. klasē viņa bija uzsākusi mācības V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolā, taču, nomācījies gadu, izlēmusi turpināt savā skolā neklātienē, jo šī skola ļoti patīk. Ar klasi gan saskares bijis maz: „Spilgtu notikumu nevaru nosaukt. Tomēr viss šis laiks bijis ļoti patīkams.” Atmiņā palikšot visas klases audzinātājas: Inga Liepiņa, Ligita Mežkalne, Ilze Legzdiņa un arī I.Hartmane.

Daniela nolēmusi Biznesa augstskolā *Turība* apgūt uzņēmējdarbību, jo viņu vairāk saistot ekonomika, lietvedība un mārketingi: „Par šādu virzienu domāju jau kādu laiku, jo vidusskola mums bija vairāk ar uzņēmējdarbības novirzienu. 10. klasē, kamēr gāju Plūdoņa vidusskolā, bija sadarbība ar *Turību*, kur varējām apgūt uzņēmējdarbības pamatus. Sapratu, ka tas domāts man.” Reizē ar mācībām Daniela strādā *Klondaikā*.

Arī Zane Cīrule te mācās jau no pirmsskolas grupas: „Man patīk daudzi priekšmeti, jo katrā

ir kas tāds, kas interesē.” Pārējā laikā viņa strādā, arī sporto savam priekam. Zane tāpat plāno studēt *Turībā*, tikai tiesībszinātnes: „Man vienmēr patikuši likumi un viss, kas ar tiem saistīts.”

TĀ VIEGLĀK PLĀNOT LAIKU

„Noteikti atcerēšos eksāmenu laiku – to, cik tie ir grūti,” atzīst Raitis Barons. „Esmu ļoti daudz ceļojis no vienas skolas uz citu. Pirmo klasi iesāku un pabeidzu Viļa Plūdoņa Kuldīgas vidusskolā, tad pusgadu padzīvoju Siguldā, līdz atgriezāties. Kopš 2. klases pēdējā semestra mācījos šeit. Beidzām devīto klasi, un mums paziņoja, ka vidusskolas klātienē vairs nebūs, sāku mācības Plūdoņa vidusskolā. Tur gan tik labi negāja – nomācījos vienu semestri un atnācu atpakaļ neklātienē. Sākumā man patika, taču pandēmijas laikā rezultāti pasliktinājās. Pat tad, ja pirms pandēmijas skolā bija jāiet divas dienas, tas jau deva daudz.”

Draugi palikuši V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolā. No pašreizējās klases viņš iepazīs vien dažus un tiekoties reti. Raitis grib izkopt programmēšanas prasmes un pabeigt interneta kursu *Datorium*: „Pagājušogad pamācījos programmēšanu iesācējiem – iepatīkās, taču skolas darbu dēļ tam neatlika daudz laika.”

Agris Bērziņš neklātienē mācās divus gadus, jo tādas mācības esot viegli savienojamas ar

citām nodarbēm. Agris strādā Islandē un uz Kuldīgu atbraucis, lai nokārtotu eksāmenus: „Šos gadus atcerēšos kā interesantus un diezgan vieglus. Tādu mācību procesu varu vērtēt tikai pozitīvi, jo šī ir iespēja vidējo izglītību iegūt tādiem kā man, kas atrodas citā pasaules malā. Un mani tas netraucē, jo varu visu izdarīt un apgūt pats. Varu pateikt, ka manā vecumā, kad jau iegūta nedaudz lielāka dzīves pieredze, iet cauri mācībām ir interesantāk, un tas šķiet produktīvāk. Tagad uz visu skatos nopietnāk nekā tad, kad man bija 18. Mūsdienās attālināti, šķiet, ir vieglāk, jo pats varu plānot savu laiku.” Klasi gan redzot vien trešo reizi – tagad eksāmenu laikā. Agris plāno atgriezties Latvijā un iegūt augstāko izglītību tādā nozarē, kas saistīta ar mārketingu un sportu, taču pilnībā izlēmis vēl nav. Esot arī cits variants, taču to atklāt vēl nevēlas.

Timotejs Pallo šeit ir vien pusgadu un pirms tam mācījies V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolā: „Atnācu uz neklātieni, jo sapratu, ka klātienē stundas nevarēšu apmeklēt darba dēļ. Strādāju uzņēmumā *Duna Brewery*.” Skolotāja, kura paliks atmiņā, esot Inga Liepiņa, kura šeit māca mārketingu un lietvedību: „Šī skolotāja man ir tuvāka, jo bija mums audzinātāja arī Plūdoņa vidusskolā.” Ko darīt tālāk, viņš vēl izlems: „Domāju paņemt gadu brīvu un apdomāt, jo variantu ir daudz.”

Jātiekas ir!

Svētdien viesu namā *Ventas rumba* satikās seši Kuldīgas vidusskolas 1953. gada 11.a klases absolventi ļoti cienījamā vecumā. Viņi cenšas tikties ik gadu un paši teic: „Šoruden mums apritēs 69 gadi kopš skolas beigšanas. Jāsatiekas ir, jo kādam no mums šis, iespējams, ir pēdējais salidojums.”

KĀDREIZ BIJIS CITĀDĀK

Īvandniece Aina Šenkeviča atklāj, ka pie Gunta Freimaņa viesu namā *Ventas rumba* tiekas ne jau pirmo gadu: „Šodien esam salidojuši seši. No klases esam palikuši vairs tik septiņi. Cenšamies tikties katru gadu, jo ik gadu kāds aiziet, pagājušogad – divi klasesbiedri. Divus gadus nebijām tikušies kovida pandēmijas dēļ. Es šajā skolā mācījos vienu gadu 11. klasē. Atnācu no Liepājas. Tad man bija 16 gadu, tagad ir 86.”

1958. gadā Ainas kundze pabeigusi Liepājas pedagoģisko institūtu un visu mūžu nostrādājusi par latviešu valodas skolotāju, savus darba gadus beidzot Ēdoles vidusskolā, kur nostrādājusi 17 gadu. Arī vīrs Ivars bijis skolotājs – mācījis fiziku un matemātiku. „Gribēju šogad tikt uz Ēdoles skolas 200 gadu jubileju, bet diemžēl neiznāca, jo nu man nākas ņemt palīgā krukli,” atzīst A.Šenkeviča.

Vaicāta par atmiņām no tā laika, Aina atceras: „Gājām pārģājienu uz Riečupes smilšu alām un Vijolišu gravu Pārventā.” G.Freimanis piebilst: „Toreiz, lai nobučotu meiteni, bija jāiet uz Vijolišu gravu. Tagad jaunieši bucojas arī uz ielas, visiem redzot. Bet Vijolišu gravā bija romantika, tur ievas skaisti ziedēja. Mēs bijām kautrīgāki nekā jaunieši mūsdienās – negājām saķērušies, visiem redzot.”

Aina turpina: „Tā jau tagad teic, ka tajos laikos bijis labāk. Es gan tam īsti nepiekrītu. To tā nevar novērtēt, kad ir bijis labāk. Bija citādāk. Lai arī kā ir bijis un būs, galvenais tik, lai vairs nav kara!”

Guntis piebilst: „Mēs vidussko-

Kuldīgas vidusskolas 11.a klase salidojumā atceras tālos 50. gadus: Alvīne Miķelsone, Aina Šenkeviča, Rasma Boža, Guntis Freimanis, Edīte Goba un Fannija Kodola.

lu iesākām 1949. gadā – četrus gadus pēc Otrā pasaules kara. Skolu beidzām 22, taču pirmo klasi sākām kādi 40 bērni. Zinu, ka arī no 11.b klases šodien palikuši tikai seši absolventi.”

VISU MŪŽU MEDICĪNĀ

Pati vecākā salidojuma dalībniece ir Rasma Boža, kurai decembrī apritēs 90. Viņa visu mūžu nostrādājusi medicīnā kā laborante gan klīniskajās, gan bioķīmiskajās laboratorijās Rīgā: „Kad beidzām vidusskolu, aizgāju mācīties par laboranti. Trīs gadus nācās nostrādāt Sabilē – tad mācību gadi bija jāatstrādā. Pēc tam strādāju Rīgā un Jūrmalā, kur visu mūžu arī pavadīju.”

Uz salidojumiem Rasma pēdējos gados ierodas bieži: „Sākumā tik bieži ne, jo neiznāca laika. Mamma bija slima un neredzīga, pašai – bērni, darbs. Pāris reižu gan atbraucu. Tad nomira vīrs – nu jau būs 23 gadi, kopš viņa vairs

nav. Neteiktu, ka man pa dzīvi iet slikti vai bēdīgi. Nevaru sūdzēties. Piedzīvojumi bijuši dažādi. Mani daudz kas ir interesējis: esmu savam priekam gājusi rokdarbu kursos, arī dejojusi. Gadi gan pagājuši ļoti ātri.”

STRĀDĀTS DAUDZ

Kuldīdzniecei Fannijai Kodolai savulaik piederējusi saimniecība *Zemrāji*: „Pa šiem gadiem daudz ir strādāts. Vēl pirms pāris gadiem braucu uz laukiem 13 kilometrus no Kuldīgas, kur man ir viena pazīstama saimniecīte. Viņai bija veselības problēmas, tāpēc katru dienu braucu palīdzēt dārzus vākt. Vasaras beigās nobraucu 27 kilometrus ar velosipēdu pa Ventspils ceļu ogas lasīt.

Vispār esmu medmāsa, mācījusies māsu skolā, Kuldīgas vakarskolā, tad vienu gadu šeit nostrādāju infekciju nodaļā un šī gada laikā ieguvu arī labākās medmāsas titulu. Par to padzir-

dēja ķirurgs Dimants un paņēma mani pie sevis. Nostrādāju četrus gadus ķirurģijas nodaļā. Pēc tam strādāju pienotavā, jo tur varēja labāk nopelnīt – tur maksāja 200 rubļu, taču ķirurģijas nodaļā vien 63.” Vaicāta par jaunības gadiem, Fannija atceras: „Kad gāju vidusskolā, beidzamos gadus katru sestdienu, kad beidzās stundas, braucu ogas lasīt. Vēlāk, kad tēvs cēla māju, naudas bija mazāk, un es ar ogām piepelnījos – pārdevu brūklenes, dzērvenes. Mans tēvs, atnācis no kara, bija sapelnījis naudu – četru hektārus, taču viņš visu lauku izstrādāja un sakopa viens pats savām rokām. Par to piešķirts goda raksts *Labākā saimniecība Kuldīgas rajonā*.”

Tagad Fannijai patīkot rokdarbi: „Uztamborēju mazus galdauņus, zeķes, cimdu. Visu atdāvināju. Man ir četri mazdēli un četras mazmeitas. Viņiem visiem

jau savi bērni. Kad nāk svētki, es kādu tamborējumu uzdāvinu. Tagad vairāk adu, jo tas iet ātrāk. Tamborēt vairs tik ļoti nepatīk.”

PIEDZĪVOJUMI UN PIENĀKUMI PALIEK

Alvīne Miķelsone visu mūžu nostrādājusi par skolotāju – viņas darba stāžs ir vairāk nekā 60 gadu. Atceroties skolas laiku, viņai spilgtāk atmiņā kāds atgadījums: „Rakstīju sacerējumu. Viens skolnieks no paralēlklases to bija nošpikojis. Viņš dabūja piecinieku, bet es divnieku – skolotāja domāja, ka es biju norakstījusi no viņa. Vēl interesanti svinējām Jāņus pie viena klasesbiedra. Tas bija laiks, kad to darīt nedrīkstēja. Skolas sekretāre mūs toreiz nodeva. Es strādāju par mācību vadītāju, un mani sauca pratināt. Direktors prasīja, kas ir bijis, taču mēs visi apgalvojām, ka neko nezīnām, nekā nav bijis. Izsprukām sveikā.”

Edīte Goba atklāj, ka savulaik ielikta par klases vecāko un šos pienākumus pilda joprojām. Viņa bijusi teju uz visiem salidojumiem. Pirmais noticis desmit gadus pēc skolas beigšanas. Ideja radusies klases pušiem: „Sākotnēji pulcējāmies ik pēc pieciem gadiem, bet drīz vien sapratām, ka šis starplaiks ir par garu, jo klasesbiedri viens pēc otra sāka aiziet aizsaulē. Sākām pulcēties ne tikai salidojumos, bet arī bērēs. Drīz nolēmām, ka jātiekas ik gadu. Pēdējos gadus mūs uzņēma Guntis, taču esam viesojušies gan pie Ainas Ēdolē, gan Alvīnes Rendā, gan citiem klasesbiedriem.”

Amandas Gustovskas teksts un foto

Kā atrast ceļu pie lasītāja?

„Ir jāzina un jājūt, ar ko dzīvo un kā elpo mūsējie, tāpēc jāiet tautā, jālasa ziņas un jābūt informētiem,” seminārā reģionālajiem medijiem atgādināja *Neatkarīgo Tukuma Ziņu* galvenā redaktore un projekta vadītāja Ivonna Plaude, runājot par nozares uzdevumiem.

Arī *Kurzemnieks* Rīgas Ekonomikas augstskolā apmeklēja semināru par nozares problēmām un turpmāk darāmo. Bija ieradušies redaktori, žurnālisti un dizaineri, kuriem tā ir arī iespēja aprunāties pie kafijas tases. Latvijas Reģionālo mediju asociācijas projektu atbalstījusi ASV vēstniecība.

NEVIENA TĒMA NAV MAZA

LTV galvenā redaktore Sigita Roķe iepazīstināja ar grūtībām un metodēm redakcijas darba organizēšanā un satura plānošanā. Ir svarīgi zināt mērķauditoriju un stāstīt tā, lai katras ziņas, raksta vai intervijas centrā ir cilvēks,

Žurnāliste Ingvalda Zālīte izpētījusi vairākas avīzes un tās analizēja, rādot gan labos, gan sliktos piemērus.

ar kura palīdzību lasītājam jānodod stāsts par kādu notikumu. Veidojot ziņas, svarīgi izstāstīt, kāpēc kaut kas ir noticis, notiek vai notiks. Tāpat liela nozīme ir žanru un formu higiēnai, jo nekādā gadījumā nav pieļaujams ziņu interpretēt. S.Roķe atgādināja, ka jebkura lasītājam nozīmīga ziņa ir vērtīga: „Neviena tēma nav maza, ja cilvēkam tas ir svarīgi.”

Par reģionālo mediju darbu interneta vietnēs stāsta sabiedrisko mediju portāla *LSM.lv* izveidotāja Marta Cerava.

CENTRĀ JĀBŪT CILVĒKAM

Žurnāliste Ingvalda Zālīte izpētījusi vairāku avīžu numurus un iepazīstināja ar tipiskākajām kļūdām, izcēla arī labos piemērus. Viņa atgādināja, ka vissvarīgākā ir pirmā lapa, jo to lasītājs ierauga vispirms. Vajadzīgi kodolīgi, uzrunājoši un aktīvi virsraksti, intriģējoši raksta pieteikumi. Arī I.Zālīte uzsvēra: raksta centrā

jābūt cilvēkam, lai par ko būtu stāsts, kas jānodod sabiedrībai.

AIZVEST LĪDZ SATURAM

Par reģionālo mediju darbu interneta lapās un sociālajos tīklos stāstīja žurnāliste, Latvijas Televīzijas un Latvijas Radio portāla *LSM.lv* izveidotāja Marta Cerava. Arī viņa dalījās gan ar labajiem, gan sliktajiem piemēriem. *Google* ir lielākais avots, no kura cilvēki mēdz nokļūt portālos un mājaslapās, tāpēc jāzina, kā meklētājs darbojas. Ļoti svarīga ir mājaslapas mobilā versija, jo puse lietotāju to apskata telefonā. Kaut arī šķiet, ka feisbuku cilvēki izmanto bieži, no turienes uz citām vietnēm viņi dodas retāk un ilgi tajās neuzturas. Visilgāk mājaslapās uzturas medijiem lojālā auditorija, kas ienāk pa tiešo un dara to regulāri. M.Cerava pastāstīja, kas *Google* meklētājam vislabāk patīk un kas medijiem jādara, lai cilvēki uzietu to radīto saturu un vēlētos doties uz portālu vai mājaslapu.

Viņa deva padomus, kā veidot saziņu vietnēs *Facebook*, *Twitter* un *Instagram* un kas jāievēro, piedāvājot saturu interneta lapās.

DIZAINS – KĀ SEJA

Par drukāto mediju izskata kļūdām un uzlabojumiem stāstīja mākslinieks dizainers Kirils Šmeļkovs. Dizains ir sevis prezentēšana, taču saturs jebkurā gadījumā ir karalis. Trīs lietas var palīdzēt uzrunāt lasītājus ar dažādām interesēm: jāstāsta cilvēkiem par cilvēkiem, jāievēro laba raksta pazīmes, tas jāpasniedz gudri – tā, lai ir saistoši lasītājam. Liela nozīme vēstījumā ir fotogrāfijai, jo tā līdzvērtīga vārdiem. Būtisks ir arī fotogrāfijas paraksts. Mākslinieks pastāstīja, kā veidot labu avīzes dizainu, un atgādināja, ka reģionālo mediju žurnālisti ir daļa no kopienas. Tas dod priekšrocības par notikumiem uzzināt pirmajiem un pastāstīt citiem.

Kristīne Āboliņa Amandas Gustovskas foto

Spānijas Saules krastā

Kad Latvijas ziemas drūmums bija pamatīgi nogurdinājis arī mani, februārī uzaicināju divas draudzenes attālināto darbu pārcelt uz Spānijas dienvidiem. Tā mēs trīs nedēļas strādājām un atpūtāmies Kosta del Solas piekrastē.

Spānijas pilsētas Nerjas simbols – Eiropas balkons.

Baltos ciematiņus atsvaidzina koši logu rāmji un durvis.

Baltie ciemati Andalūzijā ir ļoti izplatīti. Attēlā – Frigiliana.

Spānijas iepazīšana noteikti jāpapildina ar gardajiem ēdieniem.

Malagas katedrāle ir milzīga, tāpēc pat atkāpjoties to grūti ietilpināt vienā foto.

Pasaulē lielākais stalagmits atrodas Nerjas alās, un tā augstums ir 32 m.

ANDALŪZIJA – ĪSTI SPĀNISKA

Kosta del Sola (*Costa del Sol*) jeb Saules krasts ir piekraste, kas no Gibraltāra līdz Nerjai stiepjas apmēram 150 km. Tas ir viens no populārākajiem kūrortiem pasaulē. Atpūtnieku un saules cienītāju vidū tas ierindojas starp trīs labākajiem, daļot godu ar Francijas Rivjēru un Amerikas Floridas zeltainajām pludmalēm. Piekraste atrodas Andalūzijā, kas ir viens no vispārsteidzošākajiem Spānijas apgabaliem un tiešām atzīstams par spānisku – ar senām tradīcijām un kultūru. Šī apkaime ir izslavēta ar gaspačo zupu, Sangrijas vīnu, karstasiņīgo flamenko mūziku un dzīves baudīšanu. Iepriekš esmu bijusi tikai Barselonā, un atšķirība ir jūtama. Andalūzijā ir lielisks klimats, kad saule spīd 300 dienu gadā un gaisa temperatūra pat ziemā nenoslīd zem +15 grādiem. Te ir smaidīgi cilvēki, attīstīta tūrisma industrija, ērta infrastruktūra, skaistas smilšu pludmales, daudzi jūras velšu restorāni un bāri. Tā kā pirms Ziemassvētkiem

jau apmeklēju šī apgabala galvaspilsētu Malagu, kā arī citas Andalūzijas dienvidu pērles, zināju, ka galamērķis neliks vilties. Lai gan pārsvarā darbdienu pavadījām pie datoriem, saulīte aiz loga motivēja darbu pabeigt ātrāk, lai dotos mācīties no spāņiem dzīvi baudīt un darīt to bez steigas.

MALAGA – KULTŪRU KOKTEILIS

Malagas tāpat kā visas Andalūzijas kultūra ir bagātīgs kristīgās pasaules un arābu mākslas sajaukums. Viens no galvenajiem apskates objektiem vecpilsētā ir Malagas katedrāle, kas iesaukta par Dāmu vienroci (*La Manquita*). Renesanses stilā celtais dievnams palicis tikai ar vienu torni, jo otrs tā arī nekad nav uzcelts naudas trūkuma dēļ.

Tiem, kam patīk izlocīt kājas, noteikti patiks Alkazabas viduslaiku cietoksnis, kurā apskatāmi skaisti dārzi, mūri un tornīši ar skatu uz pilsētu. Vēl iespaidīgāks skats paveras no augstāk pakalnā esošās

Gibralfaro pils. Aktiera Antonio Banderasa dzimtajā pilsētā noteikti ir vērts nogaršot saldumus *Turrón* jeb nugu, kas gatavota no medus, cukura un olu baltuma ar grauzdētām mandelēm vai citiem riekstiem. Veikalā *Vicens* atradām visplašāko nugu piedāvājumu, taču par daudz draudzīgākām cenām to var nopirkt jebkurā pārtikas veikalā. Tāpat interesanti ir apskatīt Malagas slavenāko restorānu – vīna pagrabu ar savdabīgo nosaukumu *El Pimpi*. Restorānā var nogaršot tradicionālos ēdienus vai arī vienkārši iziet tam cauri un apskatīt vietējo slavenību fotogrāfijas pie sienām, kā arī oriģinālās vīna mucas.

Dzīvīgākā noteikti ir iepirkšanās iela *Marques de Larios*, savukārt dabas mīļotājiem varētu patikt vērot zaļos papagaiļus džungļos pašā pilsētas centrā – Malagas parkā.

LIELĀKAIS STALAGMĪTS PASAULĒ UN SPĀŅU VIRTUĻI

Viens no pirmajiem pieturpun-

ktiem pēc Malagas bija neliela pilsētiņa uz ziemeļiem – Nerja. Lai gan saule spīdēja katru dienu, vējš bija ļoti spēcīgs. Tomēr pilsētiņa ir ļoti šarmanta – ar vairākiem laukumiem, promenādi, palmām un ziedošiem vīteniem teju uz katra privātmājas žoga.

Vēlējos apskatīt Nerjas alas. Šīs stalaktītu alas 1959. gadā atklājuši jaunieši, kas vēl vakarā apkārtnē meklējuši sikspārņus. Tajās atklāti arī 589 alu zīmējumi, kas apskatei diemžēl nav pieejami. Te redzams pasaulē lielākais stalagmits, kas ir 32 m augsts un izskatās tiešām iespaidīgi. Darbdienās Eiropas Savienības pilsoņiem 9.30 ieeja ir bez maksas, taču biļete jārezervē internetā, jo skaits ir ierobežots.

Brīvajos brīžos apmeklējām dažādas pludmales, kā Burriana, Torrecilla, apskatījām kāpnes *Rainbow Steps* jeb Varavīksnes kāpnes. Pilsētiņa ir neliela, taču ļoti mīlīga, ar daudziem restorāniem un kafējnīcām. Šeit nogaršojām čurrosu jeb spāņu virtuli, kas patiesībā ir eļļā ceptas mīklas stie-

nītis, ko apber ar pūdercukuru un pasniedz ar karsto šokolādi. To brīd gan nezinājām, ka arī čurrosi var būt dažādi un šie būs gardākie no visa ceļojuma laikā ēstajiem.

BALTIE CIEMATI

Turpat blakus Nerjai kalnu ielokā ievijies baltais ciematiņš Frigiliana. Tādu ciematu Andalūzijā ir daudz, taču šis daudzos ceļvežos minēts kā skaistākais, un tam jāpiekrīt. Starp baltajiem namiņiem vijas stāvas, bruģētas ieliņas, bet vairums ir drīzāk trepes, nevis ielas. Savukārt namu baltumu papildina koši krāsotas durvis, logu rāmji un puķu podi pārsvarā visos zilajos un jūras toņos.

Šeit nogaršojām rīsu ēdienu paelju ar jūras velvētiem, kas diviem cilvēkiem maksāja apmēram 30 eiro. Jūras veltes netika zēlotas, un tik gardu paelju nebiju ēdusi nekur citur Spānijā. Mūs lutināja saule un siltums, kas piejūras pilsētā Nerjā parasti tomēr ir auksta vēja izkliedēts.

(Turpmāk vēl.)

Kurzemes Radio – 25. „Pagriez skaļāk!”

Visai bieži tā sakām, sākot skanēt sirdij tīkamai dziesmai vai raidījumam. *Kurzemes Radio* jau 25 gadus ir skanoša vērtība – to klausās Kurzēmē, Latvijā un pasaulē. Pirmā radio darbdiena bijusi 1997. gada 25. maijs. Atmiņās dalās bijušie un tagadējie *Kurzemes Radio* darbinieki.

Kurzemes Radio kolektīvs Preses ballē Ēdoles pili 90. gadu beigās: Raimonds Sproģis, Silva Bendrāte, Daina Vārpiņa (tolaik Ēberliņa), Ilze Dambīte-Damberga un Evija Hauka.

Jauniešus tas vilināja

ILZE DAMBĪTE-DAMBERGA *Kurzemes Radio* strādājusi no pirmajām dienām. Tagad viņa ir Kuldīgas novada domes izpilddirektore.

„Atmiņas ir visjaukākās. Radio direktore Silva Bendrāte mūsos daudz ieguldīja: mācīja, skoloja. Lielākoties bijām bez izglītības žurnālistikā – jaunieši, kas grib kaut ko darīt, gatavi mācīties. Laikrakstā *Kurzemesnieks* bija informācija, ka tiks dibināts radio, manuprāt, bija arī konkurss, aizgāju pieteikties. Es biju tikko pēc augstskolas un strādāju skolā.

Radio sākumā biju ziņu re-

daktore, bet diezgan ātri Silva man uzticēja būt arī programmas direktorei. Tajā laikā pat nakts stundās studijā strādāja dīdžejs. Reizēm piektdienas vakarā kāds zvanīja, ka uz nakts maiņu netiks. Tad vajadzēja operatīvi izdomāt, kā noorganizēt, lai studijā kāds tomēr būtu. Mobilie telefoni vēl nebija izplatīti – modē bija peidžeri. Darbs radio bija liela atbildība, jo kļūdas ēterā dzirdēja visi.

Novēlu saglabāt mirdzumu acīs un aizrautību, jo radio būs tāds, kādi būs cilvēki, kuri to veido.”

„Grūts bērns, bet ņiprs”

90. gadu beigās *Kurzemes Radio* izveidoja **SILVA BENDRĀTE**, tolaik Latvijas Radio Kurzemes korespondente.

S. Bendrāte dalās atmiņās: „Sākumā bija iecerēts, ka tā būs reģionāla radiostacija, kas Latvijas Radio tīklam nodrošinās Kurzemes informāciju. Tā bija mana iniciatīva. Latvijas Radio mani aizsūtīja uz Gotlandi mācīties. Kad bijām gatavi reģionālo staciju veidot, notika naudas maiņa, un Latvijas Radio nebija tik lielas summas, ko ieguldīt. Nacionālajā radio un televīzijas padomē man pateica: vai nu no idejas atsakos, vai arī veidoju komercradio. Sapratu, ka tas ir mans izaicinājums.

Telpas mums ierādīja toreizējās Kuldīgas rajona padomes pagrabstāvā. Izveidoju SIA, dibinātāji bija Ventspils dome, Latvijas Radio un Liepājas uzņēmums *Kurzemes piens*. Es biju direktore, sāku meklēt kolektīvu. Pieteicās darbinieki no Liepājas, Ventspils, Saldus, Talsiem. Uzskatu, ka *Kurzemes Radio* man ir ļoti grūts bērns, bet diezgan veiksmīgs un ņiprs, dzirdams tālu un iepriecina klausītājus vēl šodien.

Atceros, ka raidītāju Uptīskalna tornī sabendēja zibens. No pārdzīvojumiem man piemetās miega šoks: līgumi saslēgti, raidījumi ir jānodrošina, nauda samaksāta avansā... Dabūjam

iespēju pieslēgties tornim, uz kura atradās Kuldīgas televīzijas raidītājs. Vēlāk paplašinājāties, uzlikām raidītāju arī Ventspilī un Tukumā.

Lai varētu strādāt, biju spiesta apgūt visas tehniskās un organizatoriskās lietas, grāmatvedību, apmācīt darbiniekus, organizēju viņiem arī runas mākslas nodarbības.

Kad mani ievēlēja Saeimā, no radio aizgāju. Aizbraucot uz Kuldīgu, tagad to dzirdu un varu teikt: *Kurzemes Radio* skan labi, ziņu lasītāju intonācija ir laba. Novēlu kļūt vēl labākiem – par absolūtiem līderiem.”

Par raidījumu saņēmusi balvu

DAINA VĀRPIŅA (agrāk Ēberliņa) *Kurzemes Radio* strādājusi kopš tā sākuma. Pašlaik Rīgā strādā sabiedrisko attiecību jomā.

„Jauno žurnālistu skolā iepazinu Silvu Bendrāti un piedāvājos pamācīties papildus, lai zinātu, kā ir būt radio. Mana apņēmība un centība acīmredzot viņu pārlicināja, ka topošā žurnālistikas studente var būt viņas – nebaidos šī vārda – trešā bērna *Kurzemes Radio* ziņu dienesta darbiniece. Tas bija laiks, kad Latviju pamazām sasniedza tehnoloģijas. Īsi pirms *Kurzemes Radio* piedzīvoju iespēju lentē ierakstīto materiālu griezt ar šķērītēm, līmēt ar skoču, lai atskaņotu klausītājiem, turklāt satiksmes autobuss to aizvīzināja līdz Rīgai, kur sagaidīja Latvijas Radio darbinieks.

Kurzemes Radio sākumā ierakstījām kasetēs, bet pamazām savu

vieta ieņēma digitālais ieraksts, montāža ar datoru. Tagad grūti iedomāties, ka visas ziņas sākumā rakstījām ar roku, lapu kaudzes krājās uz palodzēm un galdiem, turklāt uzrakstītām jābūt tieši tik glīti, lai bez aizķeršanās nolasītu ēterā vai pa telefonu Latvijas Radio. Interesanti, ka vēl pēc gadiem cilvēki, uzzinot, ka esmu strādājusi *Kurzemes Radio*, ir pauduši pārsteigumu: „Tāpēc man tava balss likās pazīstama!” *Kurzemes Radio* pie režisores Daces Priedes īsti sapratu, kāda ir teiciena *Šis žagaru saišķis nav mans žagaru saišķis* burvība, īpaši, ja mutē ir zīmulis... 90. gadu beigās strādāt bija tiešām interesanti. Man bija uzticēts veidot raidījumu lauksaimniekiem, kam izdomāju nosaukumu *Kurzemes ore* un 1998. gadā Nacionālās radio un televīzijas padomes konkursā par to saņēmu

veicināšanas balvu.

Piedzīvojums bija arī piedalīties konkursa *Sakoptākais Latvijas pagasts* Kurzemes komisijā. Lai gan Skrundas radiolokatora *Darjal* ēka bija nojaukta, veidoju ierakstu, kad ar speciālu aparāturu 1998. gadā tika konstatēta lokatora darbības apturēšana. Interesanti bija pieslēgties pasaules čempionātam hokejā vai Pilsētas laukumā veidot tiešraides no 3x3 basketbola sacensībām. Ziņot no notikuma vietas bija īpaši, un tas nav salīdzināms ar tagadni, kad katrs var sociālajos tīklos pārraidīt spēles gaitu tikai tāpēc, ka viņam ir mobilais telefons un konts feisbukā.

Kad iebraucu Kurzēmē, aizvien paklausos *Kurzemes Radio* – lai gan tehniski tas ir iespējams, Rīgā to gandrīz neieslēdzu. Man ir sajūta, ka šis radio jāklausās Kurzēmē.”

Skaitļu sakritība: 22 un 22

Viena no spilgtākajām radio personībām ir **MĀRIS DADZIS**. Viņš ne tikai vada raidījumus, bet arī ierunā reklāmas un atbild par tehniskām lietām.

Māris saka: „Parēķināju, un tā smuki sakrīt – pirms 22 gadiem, kad man bija 22, sāku strādāt *Kurzemes Radio*. Tur nokļuvu, kad 2000. gada pavasarī beidzu strādāt radiostacijā *Skala*. Mainoties tehnoloģijām, esmu audzis un veidojies līdzī. Lielāko daļu mūžu esmu pavadījis radio, jo pirms minētajiem vēl darbojos Kuldīgas radio.

Joprojām strādāju ne tikai ar balsi ēterā, bet arī ar ierakstiem, audiomontāžu, reklāmām un vadu pasākumus. Tas viss man patīk, dod spēku, un bez radošā proce-

sa vairs neiztikt. Man ir ļoti paveicies ar kolēģiem, ģimeni un draugiem, ar veiksmīgām satikšanās reizēm.”

Atgriežas ēterā

ANDA ANDERSONE te darbu sākusī 2001. gadā un, nostrādājot 13 gadus, pieņēmusi jaunus izaicinājumus, taču pēc astoņiem gadiem viņai piedāvāts atgriezties radio.

„Nekas nenotiek nejauši. Katrs satiktais cilvēks paver durtnas jaunām iespējām. Par nokļūšanu radio varu teikt paldies Anitai Zvingulei – draugu kompānijā viņa mani iedrošināja.

Pirmās reizes, dzirdot savu balsi ēterā, biju šausmās! Ziņas nolasīju vienā teikumā, pēc tam piecas minūtes atelpojos. (Smejas.) Ar balsi un elpu apzinīgi strādāju pie Daces Priedes, pati sevi ierakstīju kasetē, klausījos un analizēju. Es nemāku darīt pavisā.

Atmiņas ir gaišas: kolektīvs

piedalījies mediju sporta spēlēs, mediju regatē, radio rīkoja iecienīto *Popielu* pieaugušajiem.

Kāpēc aizgāju projām? Šķita, ka ir iestājies radošais izsīkums. Ir bijušas tiešraides, projekti, intervēts Valsts prezidents, bet tobrīd bija tikai ikdiena. Nāca piedāvājums strādāt citā jomā. Tā bija lieliska pieredze, bet piedzīvoju izdegšanas sindromu. Un tieši laikā nāca aicinājums atgriezties radio kā ziņu redaktorei. Esmu priecīga būt atpakaļ.

Ziņu gatavošanā, rediģēšanā nekas nav mainījies. Pandēmijas laikā pārliecinājos, ka ziņas tikpat labi var lasīt mājās. Ir gadījies ēterā arī pārslēgties un sasmieties. Ar gadiem ir iestrādājies – nereaģēt uz pēkšņiem kolēģu vai ielas

trokšņiem. Reizēm uz darbu ir līdzī paņemts bērns, un viņam stingri pieteikts: kad mamma lasa ziņas, iekšā nākt nedrīkst. Bet bērns paver durvis, nāk klāt un sāk runāt...”

NOVADI ZAĻO

Ar šādu filozofiju dzīvo divi kaislīgi makšķernieki – skolotājs Ģirts Ločmelis, kurš pērnā gada nogalē Bārtas upē Kurzemē noķēra milzīgā izmēra balto platpieri, un pensionārs Imants Saulītis. “Un pirmo savu noķerto kādas sugas zivi – vienalga, cik liela – jānobežo un jāatlaiz atpakaļ!” ar humoru par to, ko makšķernieki var darīt zivju resursu saglabāšanā, senu makšķernieku ticējumu teic Ģ. Ločmelis, vienlaikus norādot, ka atbildīgi zvejotāji padomās, kur ielaist zivju mazuļus, lai par savu nodarbošanos norēķinātos ar māti dabu.

No iztikas līdz sportam

“Visiem makšķerniekiem, kuri sāk ar to nodarboties un atrod aicinājumu, tradicionāli vispirms ir mājām tuvākais dīķis, kur sāk zivju ķeršanas gaitas un apgūt gudrības, un tad viņi izmēģina un metas arvien plašākos ūdeņos,” teic Ģ. Ločmelis, kurš sevi atceras kā makšķernieku jau no agras bērnības. “Biju mazs puika, sāku makšķerēt, un tad, kad tā lieta aiziet, paliec pilnīgi slims!” teic pieredzējušais makšķernieks, kurš pat īsti nemaz nevar izrēķināt savu hobijs un aizraušanās stāžu. “Ome teica man tā: ievēdi šķūnī desmit ķerras ar malķu, sakrāmēsi, tad varēsi iet makšķerēt. Ievēdu desmit ķerras pa dienu un gāju makšķerēt, un vēl vakarā otras desmit, lai atkal tieku pie ūdens. Tā tas iesākās,” atminas Ģ. Ločmelis, kurš makšķerēt dodas regulāri – tas ir viņa sports.

“Kādreiz tā bija iztikšanas lieta. Kad biju bērns, kara laikā zivis bija nozīmīga pārtika, viegli iegūstama, un bieži tas tieši bija bērnu pienākums. Bērniņu pavadiju, braucot pie radiem Dunalkas pusē. Tur bija Rāvas upe, vairāki nelieli strauti, kur bija daudz zivju, arī sugu dažādība. Tagad, kad mazbērniem stāstu, es smejos, ka varēja iebriest līdz potītēm ūdenī un zivis ar rokām izcelt ārā. Tāpat arī vēžu bija daudz,” stāsta I. Saulītis. Tagad viņam makšķerēt sanākot reti – mājās darba daudz, bet iecienījis doties pie ģimenes draugiem Embūtes pusē, kur paziņām ir savs piemājas dīķis. “Man tad sanāk tā regulāri reizi mēnesī siltajos mēnešos, ziemeļi, lai sēdētu uz ledus, esmu par slinku,” viņš saka. “Kas tajā dīķī ir, tas arī ir. Noķeram vienu lielu zivi – līni, karūsu, karpu

vai citu – un tad svaigā gaisā uzgrilējam. Man vairāk vajag to zivs izvilšanas prieku sajūtu un makšķeri pamētāt!” teic I. Saulītis.

Tukšā nepaliek nekad

Ģ. Ločmelim šobrīd topā ir visi Kurzemes atklātie ūdeņi. “Nevis tuvākie, bet tie, kuri ir mazāk apmakšķerēti,” viņš norāda. Tie ir gan upes, gan ezeri, gan jūra. Arī piemāju dīķi, kur prasīta atļauja. “Jūrā diezgan nācies makšķerēt. Man bijušas vējazivis, reņģes, butes, jūrasbullīši un grunduļi diezgan daudz,” pieredzē dalās makšķernieks.

Izplatītākās zivis, kas mīt saldūdeņos, tās Ģ. Ločmelim viņa makšķernieka karjerā ir trāpījušās noķert gandrīz visas. “Vienu reizi dzīvē esmu dabūjis neatbilstoša izmēra samu, kas bija jālaiž atpakaļ ūdeņos. Neesmu speciāli uz tiem braucis, bet tādu smuku samu gan gribētu dabūt – tas ir viens no maniem mērķiem,” viņš pauž. Vienīgo paša noķerto aptuveni 20 līdz 30 centimetru garo samu rokās turējis Aiviekstes upē, kad Ģ. Ločmelis ar domubiedriem piedalījies sacensībās. Viņiem stāstīts, ka šī upe ar tiem bagāta, tāpēc izmēģinājuši spēkus šīs zivs notveršanā.

“Man ir bijuši līņi, asari, vimbas, karpas, karūsas, brekši, līdakas – visas citiem atpazīstamās zivis,” lepojas Ģ. Ločmelis. Un tās vēl nav visas – viņš var nosaukt vēl vairāk zivju, kuras ir viņa kontā.

Ģ. Ločmeļa vērtējumā Liepājas ezers noteikti ir laba makšķerēšanas vieta. “Zivju tiešām ir daudz, tikai tās jāmeklē. Man laikam vienmēr makšķerēšanā kāds veiksmes stariņš spīd, jo zivis izdodas noķert vienmēr,” norāda pieredzējušais makšķernieks. “Šķiet, ka līdaku pēdējos gados ūdeņos gan kļuvis mazāk, bet ir un pietiekami.”

Kā izdodas vienmēr dabūt lomu un turklāt dažādu sugu zivis? “Vieni brauc makšķerēt tikai vienā veidā – ar pludiņu, spiningu, gruntsmakšķeri vai fideri, bet man patīk miksēt – izmēģināt vienā makšķerēšanas reizē vairākus veidus,” saka Ģ. Ločmelis.

Makšķernieks teic, ka laikā, kad viņš ar domubiedriem nolēmis nopietnāk nodarboties ar makšķerēšanas sportu, sākuši ar to, ka Prūšu ūdenskrātuvē Virgas pagastā ielaiduši zivju mazuļus. “Mēs taisām tur makšķerēšanas sacensības – zivīm jābūt, un tur tās ir. Nekad neviens nepaliek tukšā.”

Viss loms nav jāpatur

Ģirtam Ločmelim makšķerēšana ir sports un vaļasprieks, un viņš uzsver, ka ikvienam makšķerniekam ir jābūt atbildīgam gan par zivju resursu pietiekamību, gan dabu, galvenokārt ūdenstilpi, kurā izvēlas makšķerēt. “Visas zivis nav jāpatur, ja tās nav vajadzīgas. Var noķert, papricāties, padīžoties un palaist atpakaļ,” pauž makšķernieks, kurš ar lomu nekad nepaliek tukšā.

Mazās laiž atpakaļ

“Nebūs jau tā, ka aizbrauksi ķert tikai lielās zivis un tādas vien būs. Loms var būt ļoti dažāds. Bet esmu no tiem, kas mazās zivis vispār neņem, vienmēr laižu atpakaļ, ja vien man nevajag kažim vai ja kāds prasa, lai kādu zivtiņu atvedu,” norāda makšķernieks. “Arī tad, ja noķeru lielu līdaku – pa priekšu piezvanu un pajautāju, vai mums vajag? Ja ne, tad es, lai cik liela būtu zivs, laižu atpakaļ peldēt. Bet, ja skaidri zinu, ka gribu zivju kotletes, tad noķeru, cik nepieciešams, – vienu vai divas – un pārējās palaizu brīvībā,” viņš turpina skaidrot savu makšķerēšanas filozofiju. “Vienīgi, ja kādam apsola kādu zivi, tad ir problēmas zivis noķert,” smejojies teic makšķernieks. “Jāmakšķerē ir ar mērķi. Man tas ir vaļasprieks, tas nav iztikas jautājums, bet svaiga vai kūpināta zivs mājās ir vienmēr.”

Ģ. Ločmelis gan piebilst, ka ir makšķernieki, kuri neievēro nerakstītus likumus un jebkādu makšķernieka ētiku. “Nem arī maziņās, lielos daudzumos un visas, ko noķer! Es reiz noķēru mazu asari, laižu atpakaļ. Man aiz muguras cits makšķernieks un krieviski prasa: “Kāpēc neņemsiet? Dod man!” Es laižu zivi atpakaļ, teicu: “Še, ņem!” Prasu vēl, kur liks tās mazās zivis? Atbild: “Bet zupiņa sanāk dīkti garšīga!” Manā izpratnē – tas nav nopietni un normāli!” viņš pauž.

“Makšķerēt nedrīkst tādās pārmeībās! Jārēķinās, kam tu ķer un ņem. Ja paņem daudz vienā reizē, nākamajā tā nevajadzētu rīkoties,” pauž Ģ. Ločmelis.

“Rīkojam sacensības arī bērniem, tas jau arī ir galvenais, lai bērns dabū to prieku, bet vienlaikus mācām gan interesi par došanos dabā, gan atbildību pret to. Piemēram, skaidrojām, ka nedrīkstam būt rukši un nedrīkstam dabā gružot – aiz sevis ir jāsavāc. Otrkārt, pēc sacensībām aicinu zivtiņas palaist atpakaļ. Ja viņš vienu reizi zivi palaidis, otrreiz viņam tas nesagādās problēmu,” viņš stāsta.

“Ja arī es pirmo reizi noķeru kādu zivi, kas man nav bijusi, es papricājos, nofotografējos un palaizu atpakaļ.”

Ar gružotājiem iznāk rāties

Ģ. Ločmelis novērojis, ka makšķernieku kļūst arvien vairāk. “To redzu, kad aizbraucu uz savu kādreizējo slepeno makšķerēšanas vietu, kas man un maniem kolēģiem bija iecienīta 10-15 gadus. Mēs tur bijām vieni paši, katram bija sava vietiņa. Tagad tur vairs nevar vietu atrast! Kā tas notiek – viens atklāj šo vietu un izsūta pārējiem savu atrašanās vietu vai citādi izstāsta. Man bija arī gadījums, kad devos vimbās citās vietās. Pretim sēdēja makšķernieks no Lietuvas. Noķēru savu lomu, nākamajā reizē manā vietā sēdēja šis pats lietuvietis,” savu pierē-

dzi izklāsta Ģ. Ločmelis.

“Esmu daudz strīdējies ar lietuviešiem, jo viņiem esmu atļāvis aizrādīt, kā viņi uzvedas makšķerējot – kāds pēc viņiem paliek ūdens, jo krastā atstātas visādas drizas, nomesti zivju piobarojuma maisi,” viņš teic. “Viņi sēž pretējā krastā, met makšķeri blakus manējai. Teicu, lai nemet manam pludiņam virsū, bet blakus,” viņš dalās pieredzē. “Bet viņš noķer vienu zivi, es – desmit. Sadusmojas un skaļi, lietuviski runājot, dodas projām. Tad lietuviski uzsvēru viņiem – savus atstātos maisus un citus sūdus ir jāsavāc!” Vērtējot ūdeņu tīrību, Ģ. Ločmelis teic, ka ir piedzīvoti laiki, kad jebkādi ūdeņi bijuši netīrāki. “Tagad jau daudz vairāk apsaimnieko un pieskata, taču ne visur situācija ir ideāli pārraudzīta. Piemēram, esmu bijis liecnieks situācijai, ka cilvēki noīrē laivas, bet pieliek pilnu dīķi ar tīkliem un iznes no ūdens lielus zivju daudzumus. Ja tā ir nodarbošanās, tad tā nedrīkst rīkoties – tad jāprasa atļaujas vai pašiem jānodarbojas ar audzēšanu,” domas pauž Ģ. Ločmelis.

Latvijas vides aizsardzības fonds

Materiāli tapuši ar Latvijas vides aizsardzības fonda atbalstu. Par publikāciju saturu atbild SIA “Kurzemes Vārds” un reģionālās izdevniecības.

NOVADI ZAĻO

Taimiņš (*Salmo trutta*) ir Latvijā labi zināma, taču makšķernieku samērā reti noķerta zivs. Igaunī šo zivi sauc par *meriforell*, bet leiši – par *šlakys*. Latvijā zināmie oficiāli ķertie taimiņi bijuši tuvu metram garumā un līdz 10 kilogramiem svarā. Vienīgā vieta mūsu valstī, kur taimiņus mākslīgi pavairo ar vērienu, ir zivjaudzētava “Brasla” Cēsu novadā. No turienes viņi ceļo uz ūdenskrātuvēm visā Latvijā.

Nedaudz iz vēstures

Taimiņš pēc dabas ir vientuļnieks, kurš no gada līdz pat septiņu gadu vecumam dzīvo jūrā, kur sasniedz dzimumgatavību, un tad dodas nārstot upēs. Latvijā taimiņu nārstus upēs notiek oktobrī un novembrī, bet taimiņu kāpuri izšķīļas pavasarī. Taimiņu mazuļi upēs Latvijā parasti pavadā divus gadus, sasniedzot 10–19 centimetru garumu. Upēs sastopama arī taimiņa saldūdens pasuga – strauta forele. Novērota līdz 600 kilometriem tāla taimiņu migrācija, šo zivju pārvietošanās ātrums ir līdz pat 28 kilometriem dienā! Taimiņa ēdienkartē galvenokārt ir zivis un vēžveidīgie. Pasaulē sastapti pat deviņpadsmitgadīgi taimiņu vecīši, Latvijā gan atzīmējušies tikai līdz septiņiem gadiem veci taimiņi.

Taimiņu mākslīgā pavairošana Latvijā lielā mērā ir zivjaudzētavas “Brasla” ziņā. Tās galvenais uzdevums ir taimiņu resursu atražošanas, katru gadu izaudzējot un ielaižot Gaujas baseinā ap 200 tūkstošiem taimiņu smoltus un mazuļus. “Braslā” vēl audzē arī varavīksnes foreļu mazuļus un nēģu kāpurus. Zivjaudzētava atrodas vien dažus kilometrus lejpus tilta pār Braslu uz Valmieras-Iņčukalna šosejas, šeit izaugušie taimiņu, foreļu un nēģu mazuļi nonāk tieši Gaujas baseina upēs.

Pirmās Latvijas brīvvalsts laikā vietā, kur tagad atrodas zivjaudzētava “Brasla”, ap 1927. gadu uz Braslas upes uzbūvēja hidroelektrostaciju. Interesanti, ka ūdens uz HES turbīnām no uzstādīnājuma nāca pa divām – ar 1,6 un 2 metru diametra – koka caurulēm. Abi šie caurplūdes rori bija gatavoti no spundētiem dēļiem un ik pa 50 centimetriem savilkti ar dzelzs stīpām. Šeit ražoja elektrību brīvajā Latvijā, arī Otrā pasaules kara laikā un vēl pēc kara, kad jau bija Latvijas PSR. Līdz padomju zinātnei labpatikās mainīt šīs vietas ekonomisko orientāciju – Braslas HES

vietā tika izlemts ierīkot aklimatizācijas staciju lašveidīgām zivīm un vēžiem no visas varen plašās dzimtenes... Visas hidroelektrostācijas iekārtas demontēja, toties uz šejieni sāka vest no PSRS Tālajiem Austrumiem lašveidīgās zivis, piemēram, kuprlašus jeb gorbusas (*Oncorhynchus gorbuscha*), kā šīs zivis sauc gan igauņi, gan lietuvieši. Mēģinājums piejaucēt kuprlašus Latvijas apstākļiem neizdevās, toties tieši no Braslas vispirms uz Primmas ezeru Salacgrīvas pusē un pēc tam tālāk pa visu mūsu valsti šodien jau izplatījies tolaik cēmos atbraukušais Amerikas signālvēzis – visbīstamākā invazīvo vēžu suga, kas būtiski apdraud vietējo vēžu populācijas un izplata vēžu mēri...

Zivju audzēšana zem dažādiem jumtiem

1970. gadā šeit, uz Braslas, sāka strādāt valsts zivjaudzētava, tā turpināja savu darbu arī neatkarīgajā Latvijā, un tikai 2004. gada 8. novembrī tika likvidēts valsts uzņēmums zivju audzētava “Brasla”. Reāli toreiz zivjaudzētava tikai pārgāja Zivju resursu aģentūras kompetencē, bet pēc aģentūras likvidācijas 2010. gadā, apvienojoties laboratorijai un valsts zivjaudzētavām, izveidojās zinātniskais institūts “Bior”, pilnā nosaukumā Pārtikas drošības, dzīvnieku veselības un vides zinātniskais institūts “Bior”. Šobrīd zivju resursus Latvijā pavairo saskaņā ar Zivju resursu mākslīgās atražošanas plānu 2021.–2024. gadam, kurš balstīts uz institūta “Bior” izstrādātajām rekomendācijām. Taimiņu audzēšanas nišā strādā institūta zivjaudzētavas “Kārļi” nodaļa “Brasla”, ko vienkāršības labad varam droši saukt par zivjaudzētavu “Brasla”. Šeit izaudzētos taimiņu mazuļus saskaņā ar “Bior” zinātnieku norādījumiem audzētāji laiž vairākās Gaujas baseina upēs – lielākoties Gaujā Carnikavā, Līgatnē un Murjāņos, bet dažkārt arī Braslā un Amatā.

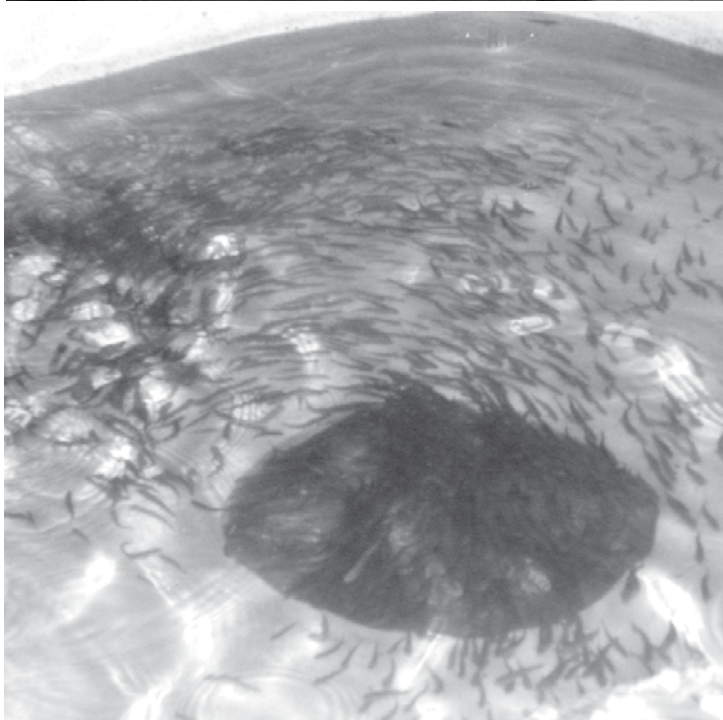
Viss sākas ar mammu tīklā

Taimiņus zvejo Carnikavā zvejnieki, saķerot vaisliniekus, kuri tiek noslaukti, paņemot ikrus un pieņus. Vēl nenobriedušie taimiņi līdz slaukšanas kondīcijas sasniegšanai nokļūst zivjaudzētavas “Brasla” baseinā. Šeit ir vienīgā vieta Latvijā, kur iespējams ķert pašu izlaistos taimiņus. No vienas taimiņu mamma var iegūt līdz pat 700 mililitriem tilpu-

Tramīgo taimiņu trajektorijas

Lūgums netraucēt! Visi zivju baseini cehā atrodas vieglā pustumsā, lai lieki netraucētu mazo taimiņu augšanas procesu.

Zivju mazuļu simti, varbūt pat tūkstoši, baseinā pat netaisās pozēt – te ir nerimstoša kustība, nedaudz fotokameras klātbūtnes sanervozēta nepārtraukta zivju deja...

mā jeb skaitā līdz 10 tūkstošiem ikru. Ja sakrīt vairāki apstākļi (laba mamma, piemērota ūdens temperatūra u.c.), apaugloties var pat visi ikri. Mākslīgo apaugļošanu veic speciālos traukos, noteiktu laiku jaucot ikrus kopā ar pieņiem. Gan ikru un pieņu kopā jaukšanu, gan pēc tam ikru skalošanu veic lēnām un plūstoši, pēc tam apaugļotos ikrus ievieto speciālās kastītēs, kur tie nākamajā pavasarī izšķīlsies. Tam pa vidū vēl ļoti skrupulozs darbs – ik pa laikam ikri jātīra, jāpāršķiro, ņemot laukā bojātos vai tukšos. To ļoti uzmanīgi, lai nepieskartos blakus esošajiem ikriem, dara ar pinceti! Marta beigās, aprīlī sāk attīstīties taimiņu kāpuri, maijā jau tie pamazām sāk ēst. Starp citu, taimiņš ir daudz tramīgāks par savu pusmāsu foreli, tāpēc zivjaudzētavā ļoti uzmana, lai mazo taimiņu baseinus neviens lieki ar savu klātbūtni netraucētu...

“Brasla” audzē taimiņu smoltus. Mazais taimiņš jeb smolts

izaug no iepriekšējā rudenī – oktobrī, bet biežāk novembrī – ņemtajiem ikriem. Pirmajā gadā zivs sasniedz svaru no grama līdz trim, bet pēc tam nākamajā gadā mazais taimiņš sasniedz jau 15 vai 20 gramus. Protams, ne visas zivtiņas aug vienlīdz ātri, bet taimiņa standarts noteikts 15 grami. Tas nozīmē, ka taimiņš sasniedzis smoltifikāciju – stāvokli, kad zivs fiziski sasniegusi laiku, kad tai jādodas uz jūru. Ja zivjaudzētavu “Brasla” savā ziņā var uzskatīt par taimiņu bērnu-dārzu, tad šeit paaugušies sīkuļi, nonākuši jūrā, kur ūdenim optimāla temperatūra un kur fizioloģiski taimiņš var sākt augt ātrāk, jau pirmajā gadā var sasniegt pat kilograma svaru!

Rezumējot var teikt, smolts apzīmē to stadiju, kad zivs – tobrīd tā jau sāk kļūt sudrabaina – gatava doties uz jūru un paciest sāļumu, tāpēc smoltifikāciju var saukt arī par taimiņu kalibrēšanu. Kas neatbilst kalibram, tos, protams, arī izlaiž upēs – kamēr

tiek aizvesti un izlaisti upēs lielākie taimiņi, tikmēr tie mazākie taču paaugušies! Parasti taimiņus izlaiž Gaujā pie Carnikavas un Murjāņiem, tur jūra tuvāk, taču sava daļa tiek arī Braslai. Pavasarī taimiņi aug ļoti ātri – no 10 gramiem aprīlī jau maijā taimiņam smoltifikācijai atbilstošie 15 grami.

Aizpeld jūriņā!

Zinātnieki iesaka taimiņus izlaist upē, kad ūdens temperatūra sasniegusi 10 grādus. Monitoringa upe zivjaudzētavai “Brasla” ir Salaca, tajā visu gadu stāv īpašs smoltu murds. Pēc tur gūtajiem novērojumiem tad arī top zinātnieku rekomendācijas. Katru gadu taimiņu izlaišanas laiks var atšķirties. Visus izlaistos taimiņus iezīmē, ar šķērītēm nogriežot tauku spuru. Tas tiek darīts ziemā, kad ūdens temperatūra ir ap nulli. Te jāatgādina, ka zivjaudzētavā “Brasla” zivju mazuļus audzē recirkulācijā, caurplūdes sistēmā – apmēram 300 litri sekundē – izmantojot Braslas ūdeņus. Tā nu sanāk, ka audzētavā un upē ūdens – gan pēc temperatūras, gan ar visiem mikroorganismiem, gan iespējamu piesārņojumu un arī parazītiem – vienāds. Tāpēc audzētavā ūdenim regulāri tiek veikta dezinfekcija, lielākoties izmantojot sāli un atsevišķās situācijās arī hloru saturošus līdzekļus. Tā var iztikt bez antibiotikām, un zivis “Braslā” izaug veselīgākas. Atliek vien tāds sīkums, kā tramīgo taimiņu atļautajā laikā upē noķert!

Materiāli tapuši ar Latvijas vides aizsardzības fonda atbalstu. Par publikāciju saturu atbild SIA “Kurzemes Vārds” un reģionālās izdevniecības.

SARUNA AR JUBILĀRI

„Būsi aktīvs un pozitīvs – viss piepildīsies”

Raņķenieci Aijai Zemei 24. maijā apritēja 60 gadu: „Izjūtas ir ļoti labas. Klasesbiedrene gan mani jau apsveica ar pievienošanas senioru pulciņam, bet tam negribu piekrist. Vēl nejutos kā seniore. Ja kājas un rokas vēl kust, ja varu ko padarīt un padomāt, tas nozīmē, ka esmu vēl pietiekami jauna.”

Aija dzimusi Skrundā, tur beigusi vidusskolu, pēc tam 25 gadus strādājusi par Raņķu kultūras organizatori. Šajā pagastā viņa dzīvo jau 40 gadu, vienu laiku strādājusi arī bērnudārzā un sākumskolā. Pavisam nesen no darba kultūrā aizgājusi, jo grib vairāk laika veltīt vaļaspriekam – dārzam.

SVĒTKOS SALĀTI – EKSPERIMENTS

Sestdien paredzēta ballīte: „Pēc ilgākiem laikiem atkal rīkoju satikšanos ar draugiem un radiem. Otrdien jau saņēmu skaistu apsveikumu no abām meitām – Ingas un Līgas – un ziedu pušķi no vīra Gunāra. Tas arī ir pats skaistākais – ka mani atceras.” Par īpašām svinībām Aija teic: „18. dzimšanas diena palikusi atmiņā visvairāk. Ar klasesbiedriem spēlējām spēles, bija jautri. Man šķiet: kopš ir internets un telefoni, svētkus vairs nesvin ar

Jubilāre Aija Zeme: „Viss jādara ar pozitīvu attieksmi, jo tad arī apkārtējie būs laipni.”

tādām izjūtām kā mēs toreiz.”

Kopā ar vecāko meitu Līgu Aija katru gadu izdomājot jaunu salātu recepti. Viena izdevusies pārsteidzoši laba: „Dažādi lapu salāti ar tomātiņiem, gurķi, loci-

ņiem, Mocarellas sieru, citrona sulu, eļļu un pipariem. Taisīju vairākkārt, bet vienu reizi pamēģinājām pielikt klāt zemenes un mellenes – iznāca ļoti garšīgi.”

ZIEDI, DZĪVNIKI UN GRĀMATAS

Katra dāvana esot īpaša, ja dāvina no sirds, uzskata jubilāre. „Pēdējā laikā mans vaļasprieks ir dārzs un ziedi – esmu aizrāvusies ar rožu audzēšanu, tāpēc, ja kāds uzdāvina rozes vai citas puķes, esmu ļoti priecīga.” Aija dod priekšroku svinībām pašas mājās: „Tā tomēr ir tā mīļā, tuvā vieta, kur svinu visus savus svētkus. Māju sajūta ir ļoti svarīga – man patīk, ka viesi var būt nepiespiestā gaisotnē.”

Ziemā Aija aizraujas ar grāmatām: „Tad esmu bieža bibliotēkas apmeklētāja. Pēdējā laikā man tuvāki rakstnieki ir Paulu Koelju un latviešu autore Karīna Račko. Tiesa, viņas pirmās grāmatas šķita interesantas, taču par pēdējo sajūsmā nebiju. Vēl jau ir daudzas labas grāmatas, piemēram, Imanta Ziedoņa *Kurzemīte* ir ļoti interesanta.”

Vēl viņa iedvesmu rod četrcājainajos draugos: „Esmu liela dzīvnieku mīļotāja. Man ir vairāki kaķi un viens sunītis, ko esam paņēmuši no patversmes. Vienmēr jūtu līdzī nelaimē nonākušajiem dzīvnieciņiem un tiem, kas patversmē; ja vien būtu iespēja,

es visiem dotu mājas.”

Vaicāta par dzīves laikā gūtajām atziņām, Aija saka: „Pret katru cilvēku jābūt laipnam un smaidīgam. Jāmāk savaldīt dusmas, viss jādara ar pozitīvu attieksmi. Jāpriecājas un jāprot novērtēt to, kas katram dots.” Un kāds būtu viņai svarīgs vadmotīvs? „Jābūt aktīvam un ar labām domām, tad visi mērķi piepildīsies – jādodomā, ka viss iet uz priekšu, ka viss būs labi.”

SAPNIS PAR VENĒCIJU

Viens no nepiepildītajiem sapņiem esot brauciens uz Itāliju: „Gribētu izbraukt ar gondolu Venēcijā. Man ceļot gribētos, taču dzīvesbiedram vairāk patīk mājas. Esam braukuši ekskursijās pa Latviju. Meita piedalās *Stirnubuka* skrējienos, tad bieži visi kopā braucam viņu atbalstīt un pie reizes apskatām jaunas vietas. Pirms nedēļas bijām Baldonē, apskatījām Riekstu kalnu un Balto pili.” Bet mīļākās vietas gan esot tepat blakus: „Kuldīga, Ventas rumba, protams, arī Raņķi un Sudmalnieku birzs ir manas skaistākās Latvijas vietas.”

Amanda Gustovska
Aijas Zemes arhīva foto

STĀRĶA VĒSTIS

Meiteņu vairāk

Kuldīgas slimnīcas dzemdību nodaļā no 18. līdz 25. maijam piedzimuši desmit bērniņi: septiņas meitenes un trīs zēni. Vecāki izvēlējušies vārdus Tifānija, Daniēla, Beatrise, Emīlija, Letīcija, Kate, Melānija, Edwards, Sandars un Kirils Varis.

BĒRNU VALODIŅA

– Kad es izaugšu tētis, es braukšu ar tavu riteni. Tu izaugsi maziņa un sēdēsi man aizmugurē.

– Iedod man vīriešu pankūku!
– Kāda ir vīriešu pankūka?
– Liela. Es esmu vīrietis.

APRĪLĪ MŪŽĪBĀ AIZGĀJUŠĪ

Kuldīgas novadā
Mirdza Ženija Melānija Gedgauda (1936)
Herberts Jansons (1959)
Kārlis Matrozis (1931)
Zenta Birkvalde (1937)
Lūcija Marta Elizabete Dadzīte (1926)
Jaņina Grose (1942)
Arturs Mūrnieks (1954)
Kapitaļina Žerebcova (1938)
Anna Malvīne Obodņikova (1929)
Dzidra Kuplā (1946)
Dainis Skangalis (1960)
Mārtiņš Pāže (1937)
Lidija Marija Volenberga (1928)
Virgina Andžāne (1956)
Ņina Grīsele (1937)
Teodors Kadeģis (1932)
Dzidra Ozols-Ozoliņa (1934)
Vilnis Zemītis (1952)
Melīta Eida (1935)
Herberts Gierkens (1946)
Zigfrīds Zveja (1933)

Žanis Bredovskis (1941)
Ritvars Kovaļevskis (1953)
Elza Lillija Valkovska (1928)
Imants Veidemanis (1951)
Mirdza Folkheima (1932)
Ausma Meijere (1950)
Arturs Mūrnieks (1959)
Mirdza Katina Felce (1930)
Sandra Kristovska (1961)
Osvālds Svēte (1934)
Jānis Vilce (1959)
Juris Nikuljins (1945)
Ilga Spuļģīte (1941)
Jānis Tihanovičs (1944)
Andris Tomsons (1953)
Ruta Bite (1934)
Ādams Martinsens (1947)
Jānis Šplīts (1941)
Dainis Millers (1966)
Zigrīda Ilona Tāfelberga (1938)
Maigonis Bikavs (1948)

(Dzimtsarakstu nodaļas informācija)

VIRTUVĒ

Sparģeļu laiks

Katrīna Spuleniece-Aišpura, uztura speciāliste

Daudzās Eiropas valstīs pavasarī tradicionāli ēd sparģeļus. Pie mums tas nav tik izplatīts, kaut gan sparģeļi šeit nav nekas eksotisks, tikai pārsvarā pazīstami kā dekoratīvi augi. Bet nu jau parādās arvien vairāk audzētāju, un sparģeļi pieejami

ne tikai vecmāmiņu puķu dobēs vien.

Tā kā šiem augiem patīk silts laiks, Latvijā to sezona sākas vēlāk nekā citās Eiropas valstīs, un lielveikalos parasti var nopirkt no Spānijas ievestas.

Sparģeļi pie mums aug jau sen. Ja ātri augošo dzinumumu nokniebj tad, kad tas vēl nav izstiepies, var iegūt svaigu maltītes papildinājumu, kas garšo pēc zaļajiem zirnīšiem. Ja vēlas izaudzēt baltos sparģe-

ļus, tad dzinumi jāapber ar augsni. Sparģeļus var pievienot dažādiem ēdieniem vai ēst kā galveno ēdienu, papildinot ar mērci. Tie labi der salātos, sacepumā, sāļajās tartēs*, lieliski garšo ar Holandes mērci – iespēju ir daudz. Galvenais, lai tie ir svaigi, nav savītuši un pārauguši. Cietā daļa vispirms jānolauž. Sparģeļi ir labs C un K vitamīna un folijskābes avots.

* No franču vārda *tarte* – kūka no saldās smilšu vai sāļās mīklas

SPARĢEĻU UN KAZAS SIERA TARTE

Vajadzēs: trīs loksnes kārtainās bezrauga mīklas, 150 g mīkstā kazas siera vai cita mīksta siera, 700 g sparģeļu, 300 g mocarellas siera, olīveļļu, melnos piparus.

Kā pagatavot. Cepeškrāsnī sakarsē līdz 180 grādiem. Cepamajā traukā vai uz cepešplāts, kas izklāta ar cepamo papīru, liek mīklas plāksnes, rūpīgi saspiež kopā savienojuma vietas un maliņas uzloka uz augšu. Pamatni sadursta ar dakšīņu un cep 12 minūtes. Tad uz mīklas pamīšus liek sadrupinātu kazas piena sieru un kubiņos sagrieztu mocarellas sieru, virsū kārtu veselus sparģeļus, kam nolauzti cietie gali (ja vēlas, sparģeļus var pārgriezt). Visu pārslaka ar olīveļļu un pārkaisa ar svaigi maltiem melnajiem pipariem. Cep vēl 25 minūtes. Pasniedz siltu.

PAVASARA SALĀTI

Vajadzēs: 500 g svaigu, tievu sparģeļu, 2 apelsīnus, 4 redīsus. Mērcei: 1 ēd.k. svaigi spiestas citrona sulas, 1 ēd.k. eļļas, 1 ēd.k. šķidra medus, sāli, baltos piparus.

Kā pagatavot. Sparģeļiem nolauž kātu galus un dārzenus nomazgā. Salātos var likt svaigus vai viegli novārtītus sālsūdenī. Atkarībā no kātu resnuma vāra 3–5 minūtes, lai ir nedaudz mīksti, tad atdzesē. Sajauc mērces sastāvdaļas. Pievieno apelsīnu šķēlītes un ripiņās sagrieztus redīsus. Pārlej ar mērci, pārber ar linsēklām vai riekstiem.

KRĀSNĪ CEPTI KARTUPEĻI AR AVOKADO UN SPARĢEĻIEM

Vajadzēs: 600–700 g jauno kartupeļu, sagrieztus nelielos gabaliņos, bunti sparģeļu (galus nolauzt), sagrieztus 2,5 cm lielos gabaliņos, 1 ēd.k. *Extra Virgin* olīveļļas, jūras sāli, svaigi maltus melnos piparus. Mērcei: 2 vidēji lielus avokado, 50 ml ūdens, 15–20 ml citrona sulas, šalotes sīpolu, jūras sāli un svaigi maltus melnos piparus pēc garšas.

Kā pagatavot. Cepeškrāsnī sakarsē līdz 220 grādiem. Pannu izklāj ar cepamo papīru, liek kartupeļus, pārslaka ar eļļu, uzber sāli, piparus un visu samaisa. Liek cepties un pēc 15–20 minūtēm apgroza. Cep vēl 15 minūtes, līdz kartupeļi gatavi. 10–15 minūtes pirms beigām pieliek sparģeļus, kas aplacīti ar eļļu un pārkaisīti ar sāli un pipariem. Liek blenderī mērces sastāvdaļas un sakauj. Kartupeļus un sparģeļus blōdā samaisa ar mērci.

Karsējmeitenes gatavojas čempionātam

Kuldīgas novada bērnu un jauniešu centra karsējmeiteņu komanda *Goldingen Cheerleading Team* cītīgi strādā pie programmas, ar kuru tā uzstāsies Latvijas čempionātā 4. jūnijā Salaspilī.

DIVAS OTRĀS VIETAS

Lai gan iepriekš bijuši pandēmijas ierobežojumi, kuldīdznieces veiksmīgi piedalījušās sacensībās Tukumā un Liepājā, un abās izcīnīta otrā vieta. „Tāpat kā visiem, arī mums negāja viegli, jo ar meitenēm strādāju tiešsaisītē,” saka skolotāja Agate Hartmane. „Tonusiņš tika uzturēts visu laiku – meitenes kustējās un dejoja. Satiekoties viss raiti gāja uz priekšu. Sākumā gan vēl bija jāstrādā pa grupām. Lielākā daļa meiteņu ir katra no savas skolas un klases, tāpēc iznāca vadīt gan drīz vai individuālās nodarbības. Tas man bija grūts uzdevums, taču ar visu tikām galā.”

GALVENAIS IR ŠOVS

Ko nozīmē sacensies karsēj-

UZZIŅAI

Angļu valodas vārdu *cheerleader* veido vārdi *cheer*, kas nozīmē uzmundrināt, *garastāvoklis, ovācija* un ir arī piekrišanas sauciens, un vārds *līderis* jeb *vadītājs*.

meiteņu čempionātā? „Tajā ir vairākas kategorijas, un mēs startējam grupā *Dance Show*. Tajā ir elastīgāki noteikumi – varam vairāk izpausties ar deju soļiem un trikiem, veidot tādu horeogrāfiju, kādu vēlamies. Galvenais – lai būtu šovs. Citās kategorijās noteikumi ir stingrāki,” skaidro A.Hartmane. Karsējmeiteņu kustība katru gadu kļūstot populārāka.

ATBALSTA VIETĒJOS SPORTISTUS

Karsējmeitenes atbalsta arī vietējās sporta komandas. Savulaik volejbolā tā bijusi komanda *Elvi*, vēlāk sadarbība turpinājusies

Kuldīgas karsējmeiteņu komanda *Goldingen Cheerleading Team* gatavojas gaidāmajam čempionātam.

ar Kuldīgas novada komandu. Meitenes atbalstījušas arī telpu futbola vienību *Nikers*. „Piedalāmies dažādos pasākumos, kur mūs uzaicina. Pandēmijas laikā gan tas bija nolikts maliņā. Ceram, ka rudenī atkal varēsim to darīt. Tad sāksim jaunu sezonu

un mācīsimies jaunas dejas. Gaidīsim arī jaunas dalībnieces,” aicina skolotāja.

„DEJA IR AIZRAUJOŠA”

Tā atzīstas komandas dalībnieces Meldra Zundovska, Krista Kristiāna Sīle un Ieva Annija

Doniņa. Viņas stāsta: „Esam foršs kolektīvs, un mums visām patīk mācīties dejas un uzstāties. Grūtākais ir pēc skolas saņemties un atnākt uz nodarbību, taču, ieejot zālē, nogurums pazūd, un var ļauties dejas priekam.”

Lailas Liepiņas foto

RITENBRAUKŠANA

Medaļas Biķernieku trasē

Rīgas ritenbraukšanas skolas sezonas atklāšanā individuālajā braucienā Biķernieku trasē mūsu sporta skolas un kluba *Goldingen Cycling Club* audzēkņiem paveicies labs starts.

A grupā (11 km) uzvarējis Gusts Lapiņš, bet trešais ieradies Kristers Skrubis. B grupā (11 km) otrais – Kaspars Šalme, trešais – Uvis Zvirbulis. C grupā (11 km) ceturtais – Kaspars Šabāns. D grupā (5,5 km aplis) otrais – Edvards Vēvers.

NOVUSS

Jauktajam pārim – 2. vieta valstī

Latvijas čempionātā dubultspēlēs labi startējuši Kuldīgas novada kluba dalībnieki.

Jauktajam pārim augsto otro vietu izcīnījuši Anita Leja un Aigars Aleksandrov. Ilzei Dziesmai un Aldim Tindenovskim – 12. vieta, Mudītei Vīgantei un Jānim Griškevicam – 19. Sievietēm I.Dziesma kopā ar jelgavnieci Mārīti Laizāni izcīnījušas 6. vietu. Vīriešiem tāds pats panākums bijis Aivarām Grīnvaldam un saldeniekam A.Aleksandrovam. 9. vietā Aivis Čaklis pāri ar Aldi Bišovu no Rojas. „Šīgada rezultāti dod lielas cerības, ka arī nākamā gada čempionātā spēsim demonstrēt meistarīgas spēles un medaļas neizpaliks,” saka A.Leja.

VOLEJBOLS

Dzintara kauss tiek Saldum

Volejbola sacīkstēs *Dzintara kauss* veterāniem Skrundā uzvarējusi Saldus komanda.

Otrajā vietā – Ventspils, trešajā – Jelgava, ceturtajā – Skrunda. Katra komanda šīs sacensības rīko savā pilsētā, un Skrunda bijusi pēdējā pieturvietā. Ar šīm sacensībām volejbola veterāni sezonu pabeiguši un cits citam pateikušies par sadarbību.

Latvijā sudrabs, Igaunijā zelts

Latvijas jaunatnes volejbola čempionātā Kuldīgas U12 grupas meitenes izcīnījušas sudraba medaļas, bet U17 grupas puīši Igaunijā, Peltsamā, draudzības turnīrā uzvarējuši.

Meitenēm sporta skolas pirmajā komandā spēlējušas Reičela Tobija, Marta Berķe, Madara Kalna un Aleksandra Bārzde (trenere Ieva Leite). Sporta skolas otrā komanda ierindojušies desmitajā vietā.

U17 puīšiem uzvaru kaldinājuši Fēlikss Cīrulis, Markus Graudelis, Viesturs Bikavs, Mārtiņš Skrickis, Kārlis Liepiņš, Kristers Lazutkins no Skrundas, kā arī Vladislavs Kondratjuks un Viktors Ševčuks no Ukrainas pilsētas Vinnicas (ar audzēkņiem kopā devušies treneri Zigmunds Milzarājs un Rudīte Kronlaka).

VIEGLATLĒTIKA

Sacensības Piltenē

Kuldīgas novada sporta skolas U16 un U18 grupas audzēkņi ar labiem rezultātiem atgriezušies no Ventspils novada sporta skolas vieglatlētikas sacensībām.

U16 grupā tāllēkšanā pirmā –

Keita Jēkabsone (5,09 m). Augstlēkšanā pirmais – Aleksis Prūsis (1,70 m), viņam pirmā vieta arī diska mešanā (36,30 m). Šķēpa mešanā otrais – Kristens Viļums (38,43 m), viņam arī trešā vieta

tāllēkšanā (5,37 m). Diska mešanā otrā – Alise Robežniece (27,85 m), trešā – Nellija Jēkabsone (27,36 m). U18 grupā diska mešanā trešais – Ralfs Kīršteins (21,25 m).

Izpilda Eiropas normatīvu

Sportland kausa izcīņas posmā vieglatlētikā U18 un U20 grupā Ogrē kuldīdznieki ieguvuši vairākas godalgas, un Aleksis Gailītis nopelnījis dalību Eiropas jauniešu čempionātā.

U18 grupā tāllēkšanā Jani-

ta Antipina (11,43 m) palikusi nepārspēta, A.Gailītis bijis otrais (14,28 m), tomēr Eiropas čempionāta normatīvs izpildīts. Lodes grūšanā ceturtais bijis Anrijs Stars (10,85 m), viņam arī pietāks rezultāts diska me-

šanā (33,93 m), bet sestais lodes grūšanā – Anrijs Inapšs (9,42 m). 100 metru barjerskrējienā pietā bijusi Sanija Robežniece (15,74). U20 grupā 110 metru barjerskrējienā trešais – Ralfs Zazerskis (15,51).

Kausa izcīņā – godalgas

Ogrē *Maxima* jaunatnes kausa izcīņā vieglatlētikā U16 grupā Kuldīgas novada sporta skolas audzēkņiem labi panākumi.

100 metru skrējienā uzvarējusi Beāte Buka (12,62). Trīssoļlēkšanā trešajā vietā – Keita Jēkabsone (10,91 m) un Kristens Viļums (11,52 m). Lodes grūšanā trešais – Aleksis Prūsis (11,33 m).

Sacensībās Ogrē 100 metru skrējienā (no kreisās) – kuldīdznieces Nikola Demčenko un Beāte Buka.

Gunta Bērziņa arhīva foto

FIZISKĀS NODARBES

Kustības var būt patīkamas

Līdz 15. jūnijam Alsungas kultūras namā notiks veselības vingrošana senioriem.

Līdzās nodarbībām būs iespēja labāk izprast katra vajadzības un ikdienā ieviest vairāk patīkamu, veselību veicinošu kustību. Nodarbības vada Inese Upe-Ločmele, sertificēta auguma psihoterapeite, vienīgā *Grinberg* metodes praktiķe Baltijas valstīs. Kopš 2019. gada viņa ir alsundziece, kurai ir privātprakse Kuldīgā un Rīgā. Nodarbības – bez maksas, bet vietu skaits ierobežots. Pieteikties pa tālr. 27867749 (Lāsmā).

PASĀKUMI

KULDĪGĀ

Izstādes

Novada muzejā 3M (fotokluba *Divas upes darbi*) un *Ūdens mistērijas (Kuldīgas paletes gleznas)*.

Mākslas namā Agneses Veinbergas gleznu izstāde *Eden*.

Mākslinieku rezidences galerijā Sabīnes Verneris gleznu izstāde *Sirēnas, Medūza un Lotosa ēdāju sala*.

Līvijas Rezevskas izstāžu zālē Zanes Kairišas gleznu izstāde *Kaisle*.

Citi notikumi

Pilsētas estrādē 28.V 20.00 viesosies orķestris *Prime Orchestra* no Harkivas (Ukraina), savāktie līdzekļi tiks pārskaidoti palīdzībai bēgļiem no kara plosītās valsts. Kolektīvs izveidots 2014. gadā projektā *World Hits* un uzreiz ieguvis atzinību. Unikālo skanējumu veido orķestra, rokgrupas, dīdžeja un divu solistu simbioze, līdz ar to sena, labi zināma mūzika izskan jaunā veidā: spilgti, temperamentīgi, klasiski eleganti un ļoti moderni. **Kaļķu ielas kvartālā** līdz 31.V mājražotāji, jānužāļu audzētāji un zinātnieki, vainagu pinēji, pirts lietu entuziasti vēl var pieteikties dalību Siera, maizes un zaļumu tirgū un darbnīcās, kas notiks 18.VI. Tālrunis: 29366576 vai e-pasts: krista.jirgensone@kuldiga.lv.

KINOZĀLĒ

Mans mazais karalis 30.V 17.20, 31.V 17.30, 1.VI 19.20, 2.VI 17.30. Piedzīvojumu filma ģimenei (Francija, Beļģija). Lomās: Žerārs Darmons, Lū Lambrehta, Leo Lorleaks u.c. Karalis ir lauvēns, kas no lidostas aizbēdzis transportēšanas laikā un rod patvērumu 12 gadus vecās Ineses un 15 gadu vecā Aleksa mājās. Pusaudži nāk klajā ar neprātīgu plānu – nogādāt Karali atpakaļ Āfrikā. Diemžēl misiju sarežģī muitas aģenti. Bet piedzīvojumam pievienojas Makss – trakulīgais vectēvs, ko viņi satikuši vien divas reizes dzīvē.

Viss visur vienlaikus 30.V 19.20, 31.V 19.30, 1.VI 16.50, 2.VI 19.30. Asa sižeta komēdija (ASV). Lomās: Mišela Jo, Džeimss Hongss, Džeimija Lī Kērtisa, Dženija Sleita u.c. Veļas mazgātavas īpašniece Evelīna nonākusi nodokļu inspektora nezēlastībā. Nodokļu departamentā notiek neparastas lietas – Evelīnas vīrs apgalvo, ka nav viņas laulātais un ieradies šeit no paralēlās pasaules. Negaidītu notikumu virkne atklāj dažādus scenārijus, kā būtu izvērties Evelīnas dzīve, ja viņa jaunībā būtu pieņēmusi citus lēmumus. Pašlaik šī ir kinokritiķu un skatītāju visaugstāk novērtētā filma.

BAZNĪCU NAKTS

Dievnami ver durvis ikvienam

Rīt, 28. maijā, no 10.00 līdz 22.00 vai ilgāk arī trijos mūspuses dievnamos būs Atvērto baznīcu diena un Baznīcu nakts – kristīgās kultūras un sakrālā tūrisma notikums.

Īvandes baznīcas durvis būs vaļā līdz pusnaktij. 13.00–14.00 filma bērniem, 19.00 zvanu ansambļa *Campanella* koncerts. **Rendas baznīcā** varēs uzzināt par dievnama vēsturi un šodienu. 13.00–14.00 pasākumā *Stāsti ar dvēseli* īpaši gaidīti bērni ar vecākiem, 16.00 būs stāsts *Cauri gadiem*. **Sv. Pētera Usmas baznīcā Rēndā** līdz 22.00 aicina izbaudīt mūziku, mākslu, arhitektūru, sarunas, dziesmas, klusumu un lūgšanu.

Visās trijās baznīcās tāpat kā citviet 12.00, 18.00 un 22.00 zvanīs zvani, bet 21.00 visi skatīs Tēvreizi un dziedās tautas lūgšanu *Dievs, svētī Latviju*. Ikvienu draudze pievienos aizlūgumus par Ukrainas tautu tās cīņā par savas valsts brīvību no Krievijas okupācijas, Īvandē skanēs arī Ukrainas himna.

Aicina dievnami arī citos Kurzemes novados. Liepājas Sv. Dominika Romas katoļu baznīcā būs liturģiskās mūzikas darbnīcas, bet Krusta luterāņu draudzē varēs iegādāties cilvēku ar invaliditāti rokdarbus, būs darbnīca, koncerti un nodarbes bērniem. Rucavas baptistu baznīcā – Liepājas kultūras centra izrāde *Tikšanās plkst. 8.00 pie Noasa šķirsta*. Aizputes Sv. Ignācija no Lojolas Romas katoļu baznīcā vakarpusē būs jauniešu koncerts ar aizputnieka Mārtiņa Freimaņa dziesmām. Valdemārpils luteriskajā baznīcā – lūgšanu un meditācijas stacijas, flautistes Indras Ozolas un pianista Matīsa Ciņa koncerts, brazīliešu grupa *Feito no Brasil*, pianists Filips Ēcis. Talsu pusē gaidīs Ķurbes luteriskā un Ārlavas baptistu baznīca. Ceļā uz Ventspili – Zlēku un Ugāles baznīca. Tukuma–Kuldīgas ceļā var iegriezties Sātu, Zemītes un Vānes baznīcā. Saldus novada Gaiķu baznīcā varēs apskatīt baroka stila interjeru ar kokgriezumiem un skulptūrām. Visa informācija: www.baznicunakts.lv.

VELOFESTIVĀLS

Lielais riteņbraucēju saiets tuvojas

Kuldīgas tūrisma attīstības centrs aicina brīvprātīgos palīgus, kuri var krāsot dekorācijas, pieskatīt bērnus piepūšamajās atrakcijās, uzraudzīt dienas un nakts braucienu pieturas un apskates objektus, novirzīt un informēt tūristus. Tālrunis: 29334403.

Pārventas parkā un Mārtiņsalā 4. jūnijā 11.00 sāksies Kuldīgas velofestivāls – pirms pandēmijas viens no kuplāk apmeklētajiem velobraucēju saietiem Latvijā.

Tas aizsāks pirms 15 gadiem nolūkā veicināt riteņbraukšanas kultūru un zaļo domāšanu. Šogad atkal būs gan trīs dienas maršruti, gan nakts brauciens, un visi tie vedīs pa Riežupes dabas parku, kā arī Maņģenes mežu.

Dienas braucieni veidoti kā loki:

ģimenes (4 km), mazais (16,5 km) un lielais (26 km). Tajos būs pieturas ar fiziskām nodarbēm lieliem un maziem, varēs atpūsties un pagatavot veselīgu dzērienu vai našķi. Nakts maršruta garums – 14 km. Pārventas parkā jau no rīta darbosies klinšu siena, virvju trase, būs kastu kāpšana, velokurjeru pārbaudījums un *Dip&Dap* pieturas. Pēcpusdienā – veloskrējieni mazajiem (2–5 gadi) ar divriteni *Dip&Dap*. Uz speciālas skatuves būs muzikā-

li priekšnesumi līdz pusnaktij, kad Velodienas pasākumu vadītājs Toms Grēviņš kļūs par dīdžeju un sāksies dejas. Savukārt Mārtiņsalā aktīvās atpūtas parkā būs Latvijas tūrisma tirgus (idejas vasaras piedzīvojumiem, aktīvās atpūtas iespējas, piedāvājumi ģimenēm, degustācija un tūrisma informācija), darbosies piepūšamās atrakcijas bērniem, diskogolfs. Būs supu minitūres un ūdens bumbas Ventā, varēs izmēģināt lēcieni no ķieģeļu tilta.

PAGASTOS

ALSUNGĀ

Gaida viesus pavasara svētkos

28. maijā Suitu lebedīks Alšungā – kā tūrisma sezonas sākums tas kļuvis par tradīciju vairāk nekā desmit gadus.

Alšungas pils 11.00 vērs durvis, lai izrādītu 20. gadsimta pirmās puses romantisko tekstiliju izšuvumus ar mēļi zilo pavedienu, ko alšundznieki saglabājuši pūralādēs. No 12.00 pagalmā būs radošās darbnīcas, 13.30 Edgars Jānis Kārklis un Māris Kupčs priecēs ar saksofona un ģitāras spēli.

Ziedulejas estrādē 16.00 visi aicināti uz Alšungas vidējās paaudzes deju kolektīva *Suiti* 40 gadu koncertu. Sadancos arī radniecīgi kolektīvi: *Sen Līgo* (Rīga), *Dimdari* (Vārme), *Ance* (Ance), *Bandava* (Kuldīga) un *Mārsils* (Pāvilosta).

ĒDOLĒ

Pie kultūras nama 1.VI 11.00 pasākums Starptautiskajai bērnu aizsardzības dienai.

KURMĀLĒ

Vilgāles stadionā no 4.V 13.00 uz 5.VI 12.00 pārcelts koncertuzvedums bērniem *Sīki, mazi kukaiņi*. Būs arī spēles un piepūšamās atrakcijas.

NĪKRĀCĒ

Atpūtas centrā 4.VI 11.00 Starptautiskajai bērnu aizsardzības dienai veltītas spēles, pārsteigumi, radošas nodarbes.

bas dienai veltītas spēles, pārsteigumi, radošas nodarbes.

SNĒPELĒ

Estrādē 1.VI 16.00 pasākums bērniem *Pāris stundu priekā*.

VĀRMĒ

Liepu birzī 4.VI 19.00 vasaras atklāšana: dziedātājs Kristaps Pujāts, jauniešu ansamblis *Atbalss*, deju kolektīvi *Dimdari*, *Mudurs*, *Meždzirnas*, *Kamēr vari* un *Kursa*, 22.00 zaļumballe ar grupu *Galaktika*.

TEĀTRIS

Aicina Teātra festivāls Nr. 1

4. un 5. jūnijā Ventspils teātra namā *Jūras vārti* pirmo reizi notiks festivāls, kas popularizē laikmetīgā teātra mākslu, ļauj to iepazīt un novērtēt skatītājiem Kurzemē.

Projekts tapis, sadarbojoties teātrim *Dirty Deal Teatro*, Ģertrūdes ielas teātrim, Rēzeknes teātrim *Joriks* un *Jūras vārtiem*, un tā pamatā ir vēlme un vajadzība vienkopus parādīt tādus skatuves mākslas darbus, kas izceļas gan ar savdabīgu, neierastu formu, gan aktuālu saturu. Festivālam augot, kurzemnieki varētu redzēt ne tikai izcilākos iestudējumus Latvijā, bet nākotnē arī daudzsoļos dramaturģijas, režijas un horeogrāfijas izrādes no Austrumeiropas valstīm. Tā būtu platforma, kurā satikties domubiedriem: rīkotājiem, māksliniekiem un apmeklētājiem.

Programmu veido četras spilgtas, godalgotas izrādes, profesionāļu sarunu programma *Tikšanās pludmalē*, kā arī saruna ar skatītājiem par festivālā pieredzēto utt. Pasākumi paredzēti gan teātra namā, gan citur pilsētā.

Jūras vārtu producete Anna Zagorska skaidro: „Mums, organizētājiem, šķiet būtiski ne tikai aizsniegt Kurzemes auditoriju un stāstīt, kāds ir mūsdienīgs, iekļaujošs teātris un jaunā dramaturģija, bet arī veidot fes-

Rēzeknes teātra *Joriks* izrādi *Mans kaimiņš ebrejs* arī Ventspili varēs noskatīties pilsētā, proti, Rātslaukumā.

Izrādes

4. jūnijā 16.00 – Krista Burāne, Mārtiņš Eihe. *Mans kaimiņš ebrejs* (Rēzeknes teātris *Joriks*); 20.00 – Diāna Kondraša, Klāvs Košins. *Konklāvs* (*Dirty Deal Teatro*); 5. jūnijā 13.00 – Andrejs Jarovs. *Pazaudētās dziesmas* (Ģertrūdes ielas teātris); 16.00 – Gediņi un Dzudzilo. *Ļoti labas minūtes* (Dailes teātris).

Īpašie notikumi (bez maksas)

5. jūnijā 11.00 – rīta drosme ar Janu Jacuku un Valteru Sīli, 14.30 – saruna ar skatītājiem un izrāžu veidotājiem.

tivālu kopā, ieklausoties dažādās gaumēs un darba stilos. Tomēr mūs vieno vērtības un mērķis – kļūt par vienu no pazīstamāka-

jām Austrumeiropas skatuves mākslas platformām.”

Līga Gabrāne
Junjala Photography foto

PĀRDOD

Jauns žogu pievedums. Visu veidu **ŽOGI, VĀRTI**. Tirgojam metāla caurules. Piegāde. Tālr. 20030717.

METĀLA JUMTUS un noteksistēmas no ražotāja. Cena: no 7,50 EUR/m². Tālr. 20211377.

Piekabināmo **RULONU IETINĒJU Metal Fach Z593** labā kārtībā. Tālr. 29822375

KIEĢEĻUS, ledusskapi, televizoru. Tālr. 20276661.

Aku, kanalizācijas **GRODUS**. Tālr. 29142702.

SIA Vēvers ražo un piegādā priedes skaidu **BRIKETES** (250 EUR/palette), mizas (50 EUR/1,3 m³ maiss), klucīšus (105 EUR/1,3 m³ maiss). Tālr. 26651831 vai www.vevers.lv.

SIA AJG plus – sazāģētu nomaļu **MALKU**. Tālr. 29399939.

Pārdod ar piegādi zāģētavas atgriezumam **MALKU**; sausu, skaldītu malku; 3 m garu meža malku. Tālr. 29249578.

Skaldītu lapkoku **MALKU**. Tālr. 27885688.

MALKU maisos, kravās. Tālr. 26544462.

Skaldītu **MALKU**, piegādā. Tālr. 29428876.

Sausu, skaldītu **MALKU**, garums: 60 cm. Tālr. 26726779.

MALKU klučos. Tālr. 26048147

KVIEŠUS. Tālr. 29568938.

Z/S *Mazputnēni* piedāvā regulāru **JAUNPUTNU** piegādi. Iespēja pieteikties piegādei sestdien, 4. jūnijā. Tālr. 29219051.

Pašaudzētu **CŪKGAĻU** ar piegādi. Tālr. 29580000.

TRŪDMĒSLUS, 4 EUR par maisu ar piegādi. Tālr. 28946350.

PĒRK

DZĪVOKLI, var neremontētu. Tālr. 29531330.

ZEMI, mežus, izcirtumus, aizaugušas zemes. Tālr. 27604604.

Dāvji Mežs pērk **MEŽA ĪPAŠUMUS** un **CIRSMAS** izstrādei. Nodrošinām samaksu uzreiz gan par cirmām, gan īpašumiem. Veicam arī stigošanu, dātošanu. Sagatavojam visus nepieciešamos dokumentus mežniecībai, veicam arī īpašuma atdalīšanu un mērniecību. Atrodamies Smiļšu ielā 24, Kuldīgā. Tālr. 27406251.

MEŽUS, cirsmas, malku. Tālr. 26544462.

AUTOMAŠĪNAS. Tālr. 28679476.

Visu veidu **PADOMJU TEHNIKU**: kombainus *Ņiva, Jenisej*; automašīnas *GAZ, ZIL, MAZ, KamAZ, KrAZ*; kāpurķēžu traktoros *DT-75, 74, T130, T150, T170*; ritenetraktoros *T150, T40AM, MTZ80, 82, JUMZ*; ekskavatorus *EO*. Tūlītēja samaksa skaidrā naudā vai ar pārskaitījumu. Tālr. 27347347.

TRAKTORUS, piekabes. Tālr. 25357742.

DAŽĀDI

KULDĪGAS AUTOSKOLA rīko A, B, BE, C, CE un 95. K kursus. Pieteikties pa tālr. 29182826, 29491388.

SIA *BioVide* piedāvā visu veidu **KANALIZĀCIJAS** un **ŪDENS** apgādes izbūvi visā Latvijā. Tālr. 26961957.

Visu veidu **JUMTA** darbi, maiņa u.c., **FASĀDES** darbi, žogu likšana, materiālu piegāde. Tālr. 26220256.

Veicam visu veidu **JUMTA** un **CELTNIECĪBAS** darbus. Tālr. 28254588.

Labo **VEĻAS AUTOMĀTUS**. Tālr. 26402340.

Tīra **DZIĻURBUMUS**. Tālr. 29296723.

Ātri un lēti ierīkosim **DZIĻURBUMU**. Tālr. 29605105, 28205914.

SIA *AIBI* iepērk liellopus, jaunlopus, teļus, jērus, zirgus. Kautsvārā, dzīvsvārā. Paaugstinātas cenas, apjoma piemaksas. Bioloģiem augstākās cenas. Samaksa tūlītēja. Svari. Tālr. 20238990.

SIA *Valinda* **LIELLOPUS, JAUNLOPUS** dzīvsvārā. Tūlītēja samaksa. Tālr. 29434034.

VĪNGLIEMEŽUS, braucu pie klienta. Tālr. 24914134.

Briežu **RAGUS**. Brauc pakal. Tālr. 29886349.

Pērk **RAGUS**. Tālr. 22728888.

GLEZNAS, porcelānu, monētas u.c. senlietas. Tālr. 25928648.

Pērk **GRĀMATAS**. Tālr. 22721881.

PLM **MUZEJS** nopirks **PADOMJU LAIKA** automodelīšus 1:43, porcelāna figūriņas, servīzes vai to daļas. Interesē arī visu veidu antikvariāts, grāmatas, žurnāli, ordeņi, papīrnauda, gleznas. Tālr. 29150690.

Tīrām **AKAS**. Tālr. 26018109.

Skaldū, krāmēju **MALKU** un veicu citus darbus. Tālr. 22373838

Sertificēts **TAKSATORS** profesionāli izgatavos inventarizācijas lietu jūsu mežam. Cena: 50 EUR! Strādājam visā Latvijā! Tālr. 25731315.

SIA *Bērzi plus* notīra krūmu **APAUGUMU** no laukiem un grāvjiem. **PĒRKAM** zarus šķeldošanai. Tālr. 29150380.

Dāvji Mežs piedāvā bez maksas **APAUGUMA** novākšanu no aizaugušām lauksaimniecības zemēm, piemaksājām 1EUR/m³ par katru sašķeldoto berkubu, kas iegūts no apauguma. Strādājam ātri un kvalitatīvi. Tālr. 27406251.

KAPU PIEMINEKĻI Dzirnauvu ielā 42.

LĪDZJŪTĪBAS

*Koks nezina, kad vētrā tas lūzīs,
Ne cilvēka sirds, kad pukstēt tā stās.*

/O.Rikmanis./

Skrundas pilsētas un Skrundas pagasta pārvaldes kolektīvs izsaka visdziļāko līdzjūtību Ingai Flugrātei, tuvu cilvēku zaudējot.

*Tik daudz vēl nepateiktā
No dzīvī izjustā,
Tik daudz vēl nepaveiktā
No mūžā cerētā.*

/V.Kokle-Līviņa./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību piederīgajiem, no AIVJA ROZES atvadoties.

Gudenieku mednieku kolektīvs

*Vēl bija jādzīvo,
Vēl jāskata bij daudzu dienu
spožums
Un klusās naktīs sapņiem jāļaujas.
Vēl daudz bij ņemams, dodams,
mijams,
Bet stunda nolikta bij dvēselei,
Kad mieru rast.*

/Rainis./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Vincentam, Gatim, Antrai un pārējiem tuviniekiem, AIVI ROZI mūžībā pavadot.

Stebuļi, Ķemeris, Smidbergi, Rita, Veronika, Lūcija

*Bet sirds siltums paliks,
Paliks vēl aiz tevis,
Un atmiņas kā maza saule degs.*

/P.Priede./

Izsakām līdzjūtību un skumju brīdī esam kopā ar Antru un tuviniekiem, AIVI mūžībā aizvadot.

Bierandi

*Krustu krustām zemes ceļi,
Tavs ceļiņš izstaigāts.
Dod, Dieviņ, dvēselei
Vieglu ceļu viņsaulē.*

/T. dz./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību INTAS SKUJIŅAS tuviniekiem, viņu mūžībā pavadot.

Rātskunga ielas 2. mājas kaimiņi

*Ņem mūsu mīlestību, lai Tev
nesalst,
Ņem siltus vārdus aukstā ceļā līdz.*

/O.Vācietis./

Visdziļākā līdzjūtība tuviniekiem, no INTAS SKUJIŅAS atvadoties.

Kuldīgas 1. vidusskolas
1956. gada izlaiduma klasesbiedri

*Caur lietiem un puteņiem
izbrīdusi – piekususi,
Prieku, darba mīlestību
atdevusi – aizmīgusi.*

/V.Kokle-Līviņa./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Normundam Butānam, māmiņu mūžībā pavadot.

Kolēģi Dienvidkurzemes
virsmežniecībā

*Cilvēka dzīvei ir zvaigznes
gājums –
Tā iemirdzas un nodziest,
Paliek klusums, neizteikti vārdi.*

/I.Auziņš./

Kuldīgas slimnīca izsaka dziļu līdzjūtību Normundam Butānam, mammu mūžībā pavadot.

VAJADŽĪGI

SIA *Gabriēla* (49002001356) aicina darbā **PĀRDEVĒJU** veikalā *ELDO* Kuldīgā, Jelgavas ielā 73. Alga: 700 EUR. Pieteikties: gabriela.lietvede@gmail.com vai pa tālr. 63242351.

SIA *Gabriēla* (49002001356) aicina darbā **PĀRDEVĒJU** veikalā *CITRO* Kandavā, Lielajā ielā 1. Alga: 700 EUR. Pieteikties: gabriela.lietvede@gmail.com vai pa tālr. 63242351.

Piedāvā darbu **MALKAS** zāģētājam, skaldītājam, trimmerētājam. Darbs Kuldīgā, samaksa: 25 EUR/dienā. Tālr. 29287258, I.K. MM (23084311764).

VĒLAS ĪRĒT

Ģimene vēlas īrēt **MĀJU** Kuldīgā, cena līdz 170 EUR. Tālr. 28958348.

IZĪRĒ

Vienistabas **DZĪVOKLI** ar centrālo apkuri, 200 EUR. Tālr. 22447206.

IZNOMĀ KOMERCTELPA Liepājas ielā, 30 m². Ir PVD atļauja. Maksa *runājama*. Tālr. 26567782.

IESPĒJA**Tiešsaistes lekcija uzņēmējiem**

Ventspils biznesa inkubators mazos un vidējos uzņēmumus 31. maijā 10.00 aicina savā feisbuka lapā uz tiešsaistes lekciju *Inovācija un ilgtspēja. Uzņēmējdarbības mūžīgais dzinējs*.

To vadīs zinātnieks, doktors, *Post Doc* pētniece, inovāciju un ideju vadības lektore, SIA *Idea Innovation Institute* vadītāja Elīna Miķelsone. Dalībnieki varēs iepazīties ar dažādiem inovāciju veidiem. Tas palīdzēs apjaust sava uzņēmuma *inovāciju karti* un atzīmēt tajā jau atklātās vietas un tās, kuras vēlam atklāt, lai konkurētspēju paaugstinātu. Īpašu uzmanību E.Miķelsone pievērsīs ilgtspējai kā virzītājspēkam.

Šis ir otrais pasākums četru lekciju ciklā *Veiktspēja*. Tas paredzēts maziem un vidējiem uzņēmumiem, kas vēlas uzzināt galvenos faktorus, kas rada augstu pievienoto vērtību un ceļ konkurētspēju. Augstā paredzēta lekcija par cilvēkkapitālu, novembrī – par digitalizāciju. Informācija par ciklu *Veiktspēja* tiks publicēta Latvijas Investīciju un attīstības aģentūras Ventspils biznesa inkubatora kontos feisbukā un vietnē *LinkedIn*, kā arī notikumu kalendārā mājaslapā www.liaa.gov.lv.

Kristīne Ābolaņa

Ja Jums ir 2. tipa cukura diabēts un apgrūtināta staigāšana (sāpes ikru muskulī parādās nostaigājot 200 m – 500 m), **aicinām piedalīties zāļu klīniskajā pētījumā P. Stradiņa Klīniskajā Universitātes slimnīcā.**

Lai pieteiktos uz bezmaksas asinsvadu ķirurga konsultāciju un saņemtu sīkāku informāciju, lūdzu zvanīt uz tālruni **67069946**, darba dienās no plkst. 9-12.

Visi par reklāmu *Kurzemniekā!*
Tālrunis 63324881.

VĀRDADIENAS

No 28. jūnija līdz 4. jūlijam

- 28. Vilis (1010), Vilhelms (285)
- 29. Maksis (117), Maksims (8323), Raivis (3771), Raivo (1780)
- 30. Vitolds (521), Lolita (1758), Letīcija (370)
- 31. Alīda (155), Jūsma (23)
- 1. Biruta (3605), Mairita (809), Bernedīne (1)
- 2. Lība (99), Emma (1134)
- 3. Inta (5816), Ineta (2961), Intra (35)
- 4. Elfrīda (108), Sintija (4398), Sindija (1131)

Populārākie: Inta un Maksims.

Mazā un sarkanā

Sintija Tovstuļaka, Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskolas lietvede:

– Vārdu izdomāja tētis. Viņam jaunībā patikusi kāda dziesma par Sindiju. Nodomājis, ka ļoti skaists vārds un, ja būs meita, mani tā nosauks. Kad piedzimu, vārda Sindija kalendārā vēl nebija, tāpēc mamma piekrita nosaukt par Sintiju. Es sev citu vārdu nevaru iedomāties. Arī bērnības draudzene ir Sintija. Lai mūs atšķirtu, tikām nodēvētas par lielo un mazo Sintiju, lai gan abas bijām mazas, taču nozīme bija vecumam. Vidusskolā mūs sauca pēc matu krāsas – biju nokrāsojusi sarkanus matus, tāpēc tikām sauktas par sarkano un melno. Gadu gaitā esmu tikusi arī pie diviem mīlvārdiņiem. Radu lokā mani sauc par Sintuku, taču darba kolektīvā esmu Sinčuks, un tas man tīri labi patīk.

Amanda Gustovska

JOKI

- Vai šī mikroviļņu krāsns darbojas?
- Kā pulkstenis!
- Bet tā neko nesilda!
- Es taču teicu – kā pulkstenis.

.....

Svētdienas rīts, pulkstenis pieci. Pie manas gultas stāv mazā meita pidžamā, baksta mani ar pirkstu un stingrā balsī atkārto:

– Celies uz bērnudārzu!

Es pusmiegā:

– Ko?

Meita:

– Šī ir atbilde.

.....

Visas sievietes labi zina, ka vīra kabatu pārbaudes parasti sagādā nelielu peļņu.

Lasi mūs arī internetā: www.kurzemnieks.lv

IESPĒJA

Lauku sētai meklē

Kurzemes saimniecības

TV šovs *Lauku sēta* izsludinājis Kurzemes saimniecību pieteikšanos jaunajai sezonai. Ja kādam ir kārtīga lauku sēta ar mājlopiem, kurā netrūkst ne darba, ne atpūtas iespēju, to var pieteikt vietnē www.tv3.lv/laukuseta-pieteikties.

Būs visdažādākie uzdevumi: jāravē dobes, jākopj lopu, jāvāc siens utt. Vēlamas atpūtas iespējas: pirts, sporta laukums vai dīķis.

Stāsta producete Indra Miziša: „Šogad īpaši gaidām pieteikumus no tādām saimniecībām, kurās ir tās garās biešu un kartupeļu vagas, gaidāma siena talka, upenes jāsavāra zaptē, jāmarinē gurķi un pēc vecmāmiņas receptes jāliek tomāti želejā, kurās jārupējas par mājlopiem, pagalmu piekladzina mājputni un rītos modinātāja vietā var dzirdēt gaiļa dziesmu. Ja jums ir tāda lauku sēta un esat prasīgs, bet arī nebēdnīgs un atraktīvs saimnieks, kas spēj gan darbu dot, gan iepriecināt ar pelnītu atpūtu, tad piesakieties! Vēl būtu jābūt izbalsošanas šķūnim vai kādai vietai, kur tādu iekārtot, kā arī iespējai civilizēti izmitināt 12 dalībniekus.” Filmēšana notiks jūlijā, bet pie televīzijas Go3 un kanāla TV6 skatītājiem raidījums nonāks augustā.

LAIKA PROGNOZE

Mākoņains un vējains

Šonedēļ piedzīvojām puslīdz siltas maija dienas, un arī naktīs Kurzemē nebija lielas salnas. Brīvdienas būs vēsākas un dažviet lietainas, temperatūra nedaudz kāps nākamajā nedēļā.

Šodien Kuldīgas Mārtiņsalā tiek pacelts Zilais karogs – tas nozīmē, ka tiek atklāta videi un veselībai droša peldēšanas sezona. Kā var vērot pēc ierakstiem sociālajos tīklos, drosmīgākie peldētāji (par roņiem nerunājot) peldi atklātos ūdeņos izmēģinājuši, kā ierasts, jau Lieldienās. Taču šogad aukstā pavasara dēļ arī ūdens dīķos un ezeros iesilst gausi, bet upēs vēl lēnāk. Novērojumu staciju dati rāda, ka Ventā pie Kuldīgas kopš aprīļa beigām temperatūra paaugstinājusies no +10 līdz +15,6 grādiem (fiksēts vakar priekšpusdienā).

Usmas ezerā kāpums bijis līdzīgs, bet ūdens ir aukstāks: no +8 grādiem 28. aprīlī līdz +12,5 grādiem 26. maijā. Ņemot vērā ieilgušo sausumu, Kurzemes upēs, kas pavasara sākumā dažviet bīstami pārplūda, tagad ūdens līmenis ir diezgan zems. Kurzemes dienvidos un vidienē joprojām spēkā ir dzeltenais brīdinājums par ugunsbīstamību mežos. Šonedēļ Latvijā lija, austrumos pat krietni, un bija arī negaiss. Līs arī turpmāk, taču dienvidrietumos nokrišņu nebūs daudz, un ugunsbīstamība noteikta līdz 30. maijam.

Ieskatoties prognozēs mēneša sākumā, jāatzīst, ka apstiprinājās gan meteorocentru ziņas, gan laika zīmju pētnieku vērojumi. Maija otrajā dekādē nokrišņi bijuši virs normas, taču sadalījums

PĒRKAM

Augošu koku cirsmas un sortimentus pie ceļa

Meža īpašniekiem:

- Veicam bezmaksas konsultācijas;
- Palīdzam meža taksācijas sagatavošanā, cirsmu iestīgošanā;
- Palīdzam iesniegt ciršanas pieteikumu VMD.

Telefoni informācijai: 29150470, 67804343
www.metsaforest.com/lv

Par augstām cenām ar tūlītēju samaksu

IEPĒRKAM

OZOLA UN OŠA ZĀGBALĶUS

Tel.: 24005005, 24005000

Elektromontāžas uzņēmums SIA KCE (41203037327)

aicina darbā uz noteiktu laiku bilancspējīgu GRĀMATVEDI vai ĀRPAKALPOJUMA GRĀMATVEDI.

MĒS TEV UZTICĒSIM:

- veikt pilna cikla uzņēmuma grāmatvedības operāciju uzskaiti;
- sagatavot nodokļu deklarācijas, finanšu pārskatus;
- kontrolēt un aprēķināt darba samaksu;
- uzskaitīt/pārbaudīt naudas maksājumus, ienākumus un citu dokumentu pareizību;
- uzskaitīt ilgtermiņa ieguldījumus un krājumus;
- citus saimnieciskās darbības uzskaites uzdevumus.

DARBA PIENĀKUMU IZPILDEI NEPIECIEŠAMĀS KOMPETENCES:

- vidējā profesionālā vai augstākā izglītība grāmatvedībā;
- labas prasmes darbā ar MS Office programmām;
- precizitāte, augsta atbildība profesionālajā darbībā;
- spēja darboties patstāvīgi un izrādīt iniciatīvu.

MĒS PIEDĀVĀJAM:

- atbildīgu darbu stabilā uzņēmumā;
- patstāvību uzticēto darba pienākumu izpildē;
- mēneša darba algu no 1200 EUR līdz 1500 EUR.

Aicinām pieteikties darbam līdz 03.06.2022., sūtot CV e-pastā: alise.linde@kce.lv. Jautājumu gadījumā zvanīt pa tālr. 22324622.

Sestdien, 4. jūnijā, 22.00

Vārmē, brīvdabas estrādē
Liepu birzs,

ZAĻUMBALLE.

Spēlē grupa **Galaktika**.
Ieeja: 7 EUR.
Darbosies bufete.

Esi mūsdienīgs!

www.307.lv

Sludinājumus laikrakstā **Kurzemnieks** iesniedz ērti no sava datora

307.lv

KURZEMNIEKU jūnijam var abonēt

līdz 29. maijam:

www.abone.pasts.lv
(ietaupot 1,50 eiro);

līdz 27. maijam:

- pastā,
- pie pastniekiem,
- redakcijā (ietaupot 1,50 eiro).

Laikraksta **Kurzemnieks** redakcija klientus klātienē apkalpo katru darbdienu no 9.00 līdz 12.00.

Daina Täfelberga